உ

முருக மஞ்சரி

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே — ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

ஆறுதலேயா ரருள்செய் ஆறுதலேயா
எனக் காறுதலேயா ருனேயலால்
ஐயனே ஈராறுகையனே மெய்யனே
அனேத்தினும் நீ யொருவனே
தேறு பொருளென வேத வேதாந்த மதனிலும்
தீர்க்க மா வாக்கிய மெலாம்
திவ்யதேஜோ மயானந்த
தேவ சிவகுருவே யுனே
வீறுள்ள தேவென்று கூறுவதால் எங்கும்
வேறு மொரு தெய்வ முளதோ
விண்ணவர்கள் சிறைமீள ஆயிரங்
கண்ணுளான் மேலுலகு தன்னேயாள
மாறிட்டசூரனே கூறிட்டவேலால்
மனத்துயர் ஒழித்தருள் செய்வோய்
வன்னமயில் வாகன பொன்னேரகப்
பதியில் வளர்சுவாமிநாத குருவே.

உண்டென்னிடத்தினில் பலகுற்ற மாகிலும்
உனேயடைந்தே னதலால்
உவந்தே பொறுத்திடுதல் உன்கடமை யல்லவோ
உண்மையாய் ஒரு விண்ணப்பம்
பண்டுதிரமது சிதற வில்லாலடித்திட்ட
பார்த்திபனேக் கோபியாமல்
பாசுபத மருள் செய்த சிவகுமாரா
நிற்பயந்தவர் செய் பாங்குபோலும்
திண்டு மிண்டுரை செய்த நக்கீரனேக் காத்த
செய்கை போலும் கிருபையால்
சிறியன் மீதே கிருபாகடாக்ஷ மதுசெய
வேணுமிது நல்ல சமயமையா
வண்டு குடி கொண்ட குழல்கெண்டை விழி
கண்டுமொழி வள்ளிமண வாளசரணம்
வன்னமயில் வாகன பொன்னேரகப்
பதியில் வளர்சுவாமி நாதகுருவே.

★

உ

சிவமயம்

முருக மஞ்சரி

இஃது

பிக்ஷாண்டார் கோயில் பெருநிலக்கிழார்

வைதிக சைவக் கொழுந்து

கோ. இராசகோபால பிள்ளையவர்கள் F. R. H. S.

விரும்பியபடி

திருமயிலை

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளையால்

தொகுத்து

ஷை செல்வரின் பொருளுதவியால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1952

நந்தன ஸ்ரீ புரட்டாதி ௴

நாஷனல் ஆர்ட் பிரஸ்
சென்னை 18.

விலை: அணா 6.

பொருளடக்கம்

நங்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்கடன் னடியேனையுந் தாங்குதல்
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே

சரவணபவ த்யானம்

1 சராரண்யோ உத்பவம் ஸ்கந்தம்
சரணாகத பாலகம்
சரணம் த்வாம் ப்ரபன்னஸ்ய
தேஹிமே விபுலாம் ஸ்ரியம்

2 ராஜ ராஜ சகோத்பூத
ராஜீவாயத லோசக
ரதீச கோடி சௌந்தர்ய
தேஹிமே விபுலாம் ஸ்ரியம்

3 வலாரி ப்ரமுகைர் வந்த்ய
வல்லீ ந்த்ராணீ சுதா பதே
வரதாஸ்ரித லோகா நாம்
தேஹிமே விபுலாம் ஸ்ரியம்

4 நாரதாதி முனீந்த்ராத்ய
சித்த கந்தர்வ சேவித
நவ வீரை: பூஜிதாங்க்ரே
தேஹிமே விபுலாம் ஸ்ரியம்

5 பகவன் பார்வதி சூனோ
ஸ்வாமிந் பக்தார்த்தி பஞ்சன
பவத் பா தாப் யோ பக்திம்
தேஹிமே விபுலாம் ஸ்ரியம்

6 வசுதான்ய யச: கீர்த்திம்
அவிச் சேதந்த சந்ததிம்
சத்ரு நாசனம் அத்யாசு
தேஹிமே விபுலாம் ஸ்ரியம்

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொன்றெ
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியரு ணாசல மமர்ந்த பெருமாளே

பதிப்புரை

ஆணிப் பொனென்கோ அருளாழி தானென்கோ
மாணிக்கமென்கோ மதியென்கோ—பேணிப்
பணிவார் இருள்போக்கும் பானுவென்கோ போரூர்க்கு
அணியாகுந் தெய்வத்தை யான்.

சென்ற விநாயகர் சதுர்த்தி நன்னாளில் (கர ஆவணி 20) விநாயகர் மஞ்சரி என்னும் சிறு தொகுப்பு நூலைப் பிக்ஷாண்டார் கோயிற் பண்ணையாரும், சைவ சிகாமணியும், எனது ஆப்த நண்பருமாகிய ஸ்ரீமான் கோ. இராசகோபால பிள்ளையவர்களின் விருப்பத்தின்படி அவர்கள் செய்த பொருள் உதவிகொண்டு வெளியிட்டேன். அதைச் சைவ உலகம் பெரிதும் போற்றியதால் முருக மஞ்சரியும் ஒன்று தொகுத்து வெளியிடுதல் ஏற்புடைத்தென்று ஷை சைவ சிரோமணியார் அறிவித்து வேண்டிய பொருளுதவியும் புரிந்தனர். அவர்கள் பணித்தபடி இம்மஞ்சரி வெளிவருகின்றது. கந்த புராணமாகிய பெருங் கடலிற் சிறியேன் மூழ்கிச் சில முத்துக்களையும் பவழங்களையும் சேகரித்தேன். அம்மகா சமுத்திரத்தில் மணிகள் விரவியிருந்தாலும் ஒன்றேடொன்று ஏற்றத்தாழ்வு சிறிதுமில்லாமலிருப்பதாலும் எதை எடுப்பது எதை விடுவது என்னும் குழப்பம் உண்டாயது. அதை ஒருவாறு தேற்றித் தெளிந்து எனது சிற்றறிவுக்கு உகந்ததைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தொகுக்கலானேன். என்னையும் ஒரு பொருளாக மதித்து இவ்வரும் பணியை எனக்கிட்ட நண்பருக்கு எனது மனமார்ந்த வந்தனத்தைச் செலுத்துகின்றேன்.

இப்பணியில் யான் ஈடுபட நேர்ந்தது ஆறுமுகப் பெருமானது திருவருளே எனக் கூறலாம். 1934-ம் ஆண்டில் எனது நண்பர் ஸ்ரீமத் சு. சிவபாதசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் எழுதிய "கந்தபுராண விளக்கம்" என்னும் நூலை அச்சிட நேர்ந்தது. 1935-ம் ஆண்டில் "கதிரை மலைப்பள்ளு" என்னும் நூலைக் காலஞ்சென்ற நண்பர்

தெல்லிப்பழை வ. குமாரசுவாமி அவர்களது துணைகொண்டு வெளியிட்டேன். 1939-ம் ஆண்டில் சுப்பிரமணியர் திருப்பெரு வடிவப் பாசுரங்களை நண்பர் சிவபாதசுந்தரப் பெரியார் எழுதிய அரிய உரையோடு பிரசுரித்தேன். இப்போது இம்மஞ்சரியை வெளியிடலானேன்.

மேவரிய பெருந்தவம்யான் முன்புவிளைத் தனவென்றோ
யாவதுமோர் பொருளல்லா என்மனத்து மன்றியே
நாவலர்கா வலர்பெருகு நதிகிழிய வழிநடந்த
சேவடிப்போ தெப்போதுஞ் சென்னியினு மலர்ந்தனவால்

திருமயிலை
நந்தன விஜயதசமி

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்

மயிலையும் அவன்திருக்கை அயிலையும் அவன் கடைக்கண்
இயலையும் நினைந்திருக்க வாருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

முருக மஞ்சரி

விநாயகர் காப்பு

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

முருகன் காப்பு

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவரும் துதிக்க நின்ற இராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி யன்னான்
சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றிபோற்றி.

வாழ்த்து

1 இருப்பரங் குறைத்திடு மெஃக வேலுடைப்
பொருப்பரங் குணர்வுறப் புதல்வி தன்மிசை
விருப்பரங் கமரிடை விளங்கக் காட்டிய
திருப்பரங் குன்றமர் சேயைப் போற்றுவாம்.

2 சூரலை வாயிடைத் தொலைத்து மார்புகீண்டு
ஈரலை வாயிடு மெஃக மேந்தியே
வேரலை வாய்தரு வெள்ளி வெற்பொரீஇச்
சீரலை வாய்வரு சேயைப் போற்றுவாம்.

3 காவினன் குடிலுறு காமர் பொன்னகர்
மேவினன் குடிவர விளியச் சூர்முதல்
பூவினன் குடிலையம் பொருட்கு மாலுற
ஆவினன் குடிவரும் அமலற் போற்றுவாம்.

9 ஏல வார்குழ லிறைவிக்கும் எம்பிரான் தனக்கும்
பால னாகிய குமரவேள் நடுவுறும் பான்மை
ஞால மேலுறு மிரவொடு பகலுக்கு நடுவாய்
மாலை யானதொன் றழிவின்றி வைகுமா றொக்கும்.

சோமஸ்கந்த மூர்த்த வர்ணனை

10 ஈங்கன நமது கண்ணி னெய்திய குமரன் கங்கை
தாங்கினள் கொண்டு சென்று சரவணத் திடுதலாலே
காங்கெய னெனப்பேர் பெற்றான் காமர்பூஞ் சரவணத்தின்
பாங்கரில் வருத லாலே சரவண பவனென் றானன்.

காங்கேயன், சரவணபவன் என்னும் பெயர்களின் காரணம்.

11 தாயென வாரல் போந்து தனங்கொள்பா லருத்த லாலே
ஏயதோர் கார்த்தி கேய னென்றொரு தொல்பேர் பெற்றான்
சேயவன் வடிவ மாறுந் திரட்டினீ ஒன்றாய்ச் செய்தாய்
ஆயத னாலே கந்த னாமெனும் நாமம் பெற்றான்.

கார்த்திகேயன், கந்தன் என்னும் பெயர்களின் காரணம்.

12 ஆதலி னமது சத்தி யறுமுகன் அவனும் யாமும்
பேதக மன்றால் நம்போற் பிரிவிலன் யாண்டும் நின்றான்
ஏதமில் குழவி போல்வான் யாவையு முணர்ந்தான் சீரும்
போதமும் அழிவில் வீடும் போற்றினர்க் கருள வல்லான்.

சிவபிரானுக்கும் முருகனுக்கும் பேதமில்லை.

13 கந்தநம ஐந்துமுகர் தந்தமுரு கேசநம கங்கை யுமைதன்
மைந்தநம பன்னிரு புயத்தநம நீபமலர் மாலை புனையும்
தந்தைநம ஆறுமுக வாதிநம சோதிநம தற்ப ரமதாம் [தார்
எந்தைநம என்றுமிளை யோய்நம குமாரநம என்று தொழு

பல பெயர்களால் துதிக்கப்படுவது

14 அடிமுதல் முடியின் காறும் அறுமுக னுருவ மெல்லாம்
கடிதவ னருளால் நோக்கிக் கணிப்பிலா அண்ட முற்றும்
முடிவறு முயிர்கள் யாவும் மூவருந் தேவர் யாரும்
வடிவினிலிருப்பக் கண்டுவணங்கியே வழுத்திச் சொல்வார்

15 அம்புவி முதலாம் பல்பே ரண்டமு மங்கங் குள்ள
உம்பரு முயிர்கள் யாவும் உயிரலாப் பொருளு மாலும்
செம்பது மத்தி னோனுஞ் சிவனொடுஞ் செறிதல் கண்டோம்
எம்பெரு மானின் மெய்யோ அகிலமு மிருப்ப தம்மா.

16 அறிகில மிந்நாள் காறு மகிலமு நீயே யாகி
உறைதரு தன்மை நீவந் துணர்த்தலி னுணர்ந்தா மன்றே
பிறவொரு பொருளுங் காணேம் பெருமநின் வடிவமன்றிச்
சிறியம்யா முனது தோற்றந் தெரிந்திட வல்ல மோதான்.

17 முண்டக னொருவன் துஞ்ச முராரிபே ருருவாய் நேமிக்
கண்துயி லகந்தை நீங்கக் கண்ணுதற் பகவ னெல்லா
அண்டமு மணிப்பூ ணார மாகவே ஆங்கோர் மேனி [டேம்.
கொண்டன னென்னுந் தன்மை குமரநின் வடிவிற் கண்

18 நாரணன் மலரோன் பன்னாள் நாடவுந் தெரிகின்றாகிப்
பேரழலுருவாய் நின்ற பிரான்திரு வடிவே போலுன்
சீருரு வுற்ற தம்மா தெளிகில ரவரு மெந்தை
யாரரு ளெய்தி னம்போல் அடிமுடி தெரிந்தி டாரோ

19 அரியொடு கமலத் தேவு மாடல்செய் தகிலந் தன்னோடு
ஒருவரை யொருவர் நுங்கி உந்தியால் முகத்தால் நல்கி
இருவரு மிகலு மெல்லை எடுத்தபே ருருநீ கொண்ட
திருவுரு விதனுக் காற்றச் சிறியன போலு மன்றே.

20 ஆகையா லெம்பி ரான்நீ யருவுரு வாகி நின்ற
ஏகநா யகனே யாகும்எமதுமா தவத்தா லெங்கள்
சோகமானவற்றை நீக்கிச்சூர்முதல் தடிந்தே எம்மை
நாகமே லிருத்து மாற்றால் நண்ணினை குமரனேபோல்.

14—20. முருகன் தேவர்களுக்குக் காட்டிய விசுவரூப தரிசனம் கூறியவாறும்

21 முழுமதி யன்ன வாறு முகங்களு மூந்நான் காகும்
விழிகளி னருளும் வேலும் வேறுள படையின் சீரும்
அழகிய கரமீ ராறும் அணிமணித் தண்டை யார்க்கும்
செழுமல ரடியுங் கண்டான் அவன்தவஞ் செப்பற் பாற்றே

தவத்தின் மேன்மையால் தாரகன் முருகனைக் கண்ட காட்சி.

22 தன்னோ டிணையின்றித் தானே தலையான
முன்னோ னருள்புரிந்த முன்னோன் இளவல்வரின்
என்னோ அவனோடு எதிர்ந்தா யிறந்தனையே
அன்னோ விதிவலியை யாரே கடந்தாரே.

'ஊழிற் பெருவலியாவுள' என்னும் திருக்குறள் கருத்து

23 ஆவதோர் காலை யெந்தை ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க
மூவிரு வதனம் வாழ்க முழுதருள் விழிகள் வாழ்க
தூவுடைநெடுவேல் வாழ்க தொல்படை பிறவும் வாழ்க
தேவர்கள்தேவன் சேயோன் திருவடி வாழ்க என்றான்.

வீரவாகுவின் வாழ்த்து

24 போத நாயகன் பரம்பொருள் நாயகன் பொருவில்
வேத நாயகன் சிவனருள் நாயகன் விண்ணோர்க்கு
ஆதி நாயகன் அறுமுக நாயகன் அமலச்
சோதி நாயக னன்றியார் சூரனைத் தொலைப்பார்

'பூவில் நாயகன் பூமகள் நாயகன்' என்பது திருவிளையாடல்

25 வீறு கேதனம் வச்சிர மங்குசம் விசிகம்
மாறி லாதவே லபயமே வலமிடம் வரதம்
ஏறு பங்கய மணிமழுத் தண்டுவில் லிசைந்த
ஆறி ரண்டுகை யறுமுகங் கொண்டுவே ளடைந்தான்

ஆறுமாமுகப்பிரானின் பன்னிரண்டு கைகளில் உள்ள ஆயுதங்கள்

26 தந்தை யில்லதோர் பரமனைத் தாதையா வுடைய
கந்த னேகியே யனையதன் னுருவினைக் காட்ட
இந்தி ரன்மக னுளப்படும் யாக்கையு ளிருந்த
மூந்துகண்களாற் கண்டனன் தொழுதனன்மொழிவான்.

'தாயுமிலி தந்தையிலி தான் தனியன்' (திருவாசகம்)

27 ஓங்கார மூலப் பொருளா யுயிர்தோறு மென்றும்
நீங்கா தமருங் குமரேசனை நெஞ்சி னுன்னி
ஆங்கா குவதோ ரவன்மந்திர மன்பி னோதித்
தீங்கா மவுணர்செறி காப்பகஞ் சென்று புக்கான்.

குமரேசன் பிரணவ சொரூபி எனப்படும்

28 தன்னிக ரின்றி மேலாய்த் தற்பர வெளியா யாரும்
உன்னரும் பரமாய் நின்ற ஒருவனே முகங்க ளாறும்
பன்னிரு புயமுங்கொண்டு பாலகன் போன்று கந்தன்
என்னுமோர் பெயரு மெய்தி யாவருங் காண வந்தான்

'தன்னேரில்லோன் காண்க' (திருவாசகம்)

29 பங்கய முகங்க ளாறும் பன்னிரு புயமுங் கொண்டே
எங்கள்தம் பெருமான் போந்த ஏதுமற் றென்னை யென்னிற்
செங்கண்மா லுந்திபூத்தோன் சிறுமையு மகவான் துன்பும்
உங்கள்தஞ் சிறையு நீக்கி உலகெலா மளிப்பக் கண்டாய்.

30 மண்ண ளந்திடு மாயனும் வனசமே லவனும்
எண்ண ரும்பகல் தேடியுங் காண்கிலா திருந்த
பண்ண வன்நுதல் விழியிடைப் பரஞ்சுட ருருவாய்
உண்ணி றைந்தபே ரருளினல் மதலையா யுதித்தான்.

31 முன்ன வர்க்குமுன் னாகுவோர் தமக்குமுற் பட்டுத்
தன்னைநேரிலா தீசனுந் தனிப்பெயர் தாங்கி
இன்னு யிர்க்குயி ராயரு வுருவமா யெவர்க்கும்
அன்னை தாதையா யிருந்திடும் பரமனே யவன்காண்

'ஆதிபகவன் முதற்றே யுலகு' (திருக்குறள்) 'தன் நேரில்லோன் தானே காண்க' (திருவாசகம்)

32 ஈச னேஅவ னாடலான் மதலையா யினன்காண்
ஆசி லாவவ னறுமுகத் துண்மையா லறிநீ
பேசி லாங்கவன் பரனொடு பேதக னல்லன்
தேசு லாவகன் மணியிடைக் கதிர்வரு திறம்போல்

சிவபிரானும் முருகனும் வேறல்லர்

33 பூத மைந்தினுட் கீழ்நிலைத் தாகிய புவியுள்
ஓது கின்றபல் லண்டத்தி னோராயிரத் தெட்டுங்
கோதி லாக்கமும் படைகளு முனக்குமுன் கொடுத்த
ஆதி யீசனே யவனெனின் மாற்றுவ தரிதோ.

எல்லா உலகமுமானாய் நீயே (தேவாரம்)

34 ஏத மில்புவி யண்டங்கள் பெற்றன மென்றே
பேடை தயுன்னினை சிறிதவன் தன்னருள் பெறுவோர்
பூத மைந்தினு மேனைய திறத்தினும் புறத்து
மீது மாமண்ட மெவற்றிற்கும் வேத்தியல் புரிவார்.

35 ஆதி யாகிய குடிலையும் ஐவகைப் பொறியும்
வேதம் யாவையும் தந்திரப் பன்மையும் வேறு
ஓத நின்றிடு கலைகளும் அவ்வவற் றுணர்வாம்
போதம் யாவையும் குமரவேள் பொருவிலா வுருவம்
'யாவையு மானாய் போற்றி' (தேவாரம்)

36 எங் கணும்பணி வதனங் களெங்கணும் விழிகள்
எங் கணும்திருக் கேள்விகள் எங்கணும் கரங்கள்
எங் கணும்திருக் கழலடி எங்கணும் வடிவம்
எங் கணும்செறிந் தருள்செயு மறுமுகத் திறைக்கே
'யாவையும் புணர்ந்தாய் போற்றி ;' 'எண்ணில் பல்கோடி சேவடி முடிகள்'
(திருவிசைப்பா)

37 தாம ரைக்கணன் முதலிய பண்ணவர் தமக்கும்
ஏழு றப்படு மறைக்கெலா மாதிபெற் றியலும்
ஓமெ னப்படுங் குடிலையே ஒப்பிலா முருகன்
மாமு கத்துளொன் றுமவன் தன்மையார் வகுப்பார்

38 முக்கண் மூர்த்தியு மாங்கவன் முண்டகா சனனுஞ்
சக்க ரப்படை யண்ண லு மாங்கவன் தானே
திக்குப் பாலருங் கதிர்களு முனிவருஞ் சிறப்பின்
மிக்க தேவரு மாங்கவன் யாவர்க்கு மேலோன்.

39 ஈட்டு மன்னுயி ரெவற்றிற்கு மிருவினைப் பயனைக்
கூட்டு வானவ னுங்கவை துலையெனக் கூடின்
வேட்ட மேனிலைக் கதிபுரி வானவன் மேலாய்க்
காட்டு வான்முதற் றிறமெலா மாங்கவன் கண்டாய்
பஞ்ச கிருத்யாதிபதி

40 சிறுவன்போ லுறுங் குரவனே போலுறுங் கிழேயிற்
குறியன்போ லுறு நெடியவ ஞகியுங் குறுகு
நெறியி னின்னணம் வேறு பல் லுருக்கொடு நிலவும்
அறிவர் நாடருங் கந்தவே ளாடலா ரறிவார்.

திருவிளையாட்டாகப் பல உருவங் கொள்ளுதல்

41 சிவன தாடலின் வடிவமா யுற்றிடுஞ் செவ்வேள்
அவன தாணையி னன்றியே பெயர்கிலா தணுவும்
எவர வன்தனி யாற்றலைக் கடந்தவ ரிவண்நீ
தவம யங்கினை அவன்தனி மாயையிற் சார்வாய்.

அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது

42 எல்லை யில்லதோர் பொருளெலா மாகுறு மியாவும்
அல்ல ஞகியு மிருந்திடும் அருவமு மாகும்
பல்வ கைப்படு முருக்கொளும் புதியரிற் பயிலும்
தொல்லை யாதியாம் அநாதியு மாகியே தோன்றும்.

'தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி, பல்லுயி ரெல்லாம்பயின் றனஞ்கி' (திருவாசகம்)

43 வாரி வீழ்தரும் புன்னுனித் துள்ளிகள் மான
நேரி லாதமர் குமரவேள் நெடியபே ருருவின்
ஓரு ரோமத்தி னுலப்பிலா வண்டங்க ளுதிக்கும்
ஆர வன்திரு மேனியின் பெருமையை அறிவார்.

'அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம் அளப் பருந்தன்மை' (திருவாசகம்)

44 தொலைவி லாவுயிர்த் தொகுதியுந் தொல்லையம் பூதத்து
அலகி லண்டமு மேனவு மாதியங் குமரன்
நிலைகொள் மேனியி னிவர்தரு முரோமத்தி னின்றே
உலவை யின்றிமுன் னுதித்திடு மிறுதிநா ளொடுங்கும்.

'இன்னுழை கதிரின் துன்னணுப் புரைய' (திருவாசகம்)

45 ஆவ தாகிய வடிவத்தி னகிலமுஞ் செறிந்து
மேவு மந்நிலை யனையனே யல்லது வேறிங்கு
ஏவர் கண்டன ரவ்வுரு வியற்கையை எங்கோன்
தேவர்யாவர்க்கும் காட்டிடக் கண்டனர் சிறிது.

'சிறிய வாகப் பெரியோன் தெரியின்' (திருவாசகம்)

46 தண்ட லில்லதோ ரொன்றெரு மயிர்நுனித் தலையின்
அண்ட மெண்ணில கோடிகள் கோவைபட் டசையப்
பண்டு மேருவிற் கந்தவேள் கொண்டதோர் படிவம்
கண்டி லாய்கொலாங் கணிப்பிலாப் பவம்புரி கடியோய்
'விரி பொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க' (திருவாசகம்)

47 அன்று கந்தவே ளமைந்ததோர் பெருவடி வதனுள்
ஒன்று ரோமத்தி னிருந்ததற் காற்றிடா துனதாய்த்
துன்று மாயிரத் தெட்டெனு மண்டமாந் தொகையும்
இன்று நீயது தெரிகிலை சிறுவனென் றிசைத்தாய்

48 அளப்ப ருங்குணத் தாதியா மெம்பிரா னமரர்
தளைப்ப டுஞ்சிறை மாற்றவுஞ் சதுர்முகன் முதலோர்
கொளப்ப டுந்துய ரகற்றவுங் கொடியரை யறுத்து
வளப்ப டும்பரி சுலகெலாம் போற்றவும் வந்தான்.

49 வாழி யானநின் னாயுளும் வன்மையும் வரமும்
கேழில் சுற்றமும் படைகளும் வான்தொடக் கிளர்ந்து
பூழி யாலுயர் மால்வரைச் சூழலிற் புகுந்த
ஊழி மாருதம் போலடு மெம்பிரா னொருவேல்
வேலின் மகிமை கூறியது

50 ஆகை யாலிவை யுணர்கிலை யிணையிலா தமர்ந்த
ஏக நாயக முதல்வனைப் பாலனென் றிகழ்ந்தாய்
சேகு லாவிய மனமுடைக் கற்பிலாச் சிறியோய்
போக போகயா மிவ்வொரு தவற்றையும் பொறுத்தாம்
பாலனன்று ஏகநாயகனே 30-50 வீரவாகு கண்ட விசுவரூபக் காட்சியின் விளக்கம் கூறப்படுகின்றது.

சொரூப இலக்கணம்

சிங்கமுகா சூரன் கூற்று

51 செங்கி றத்திரு மேனியுந் திருமுக மாறும்
அன்ன தற்கிரு தொகையுடைத் தோள்களு மாக
முன்ன வர்க்குமுன் னாகிய பராபர முதல்வன்
தன்னு தற்கணு லொருதனிக் குமரனைத் தந்தான்.

52 மானு டத்தரின் விலங்கினிற் புட்களின் மற்றும்
ஊன முற்றுழல் யாக்கையிற் பிறந்துளா ரொப்ப
நீகி னைக்கலை பரஞ்சுடர் நெற்றியங் தலத்தே
தானு தித்தனன் மறைகளுங் கடந்ததோர் தலைவன்.

53 சீல மில்லவர்க் குணர்வொண் ணாதசிற் பரனைப்
பால னென்றனை யவனிடத் திற்பல பொருளும்
மேலை நாள்வந்து தோன்றிய சிறியதோர் வித்தின்
ஆலம் யாவையும் ஒடுங்கியே யவதரித் ததுபோல்.

54 அருவு மாகுவ னுருவமு மாகுவ னருவும்
உருவு மில்லதோர் தன்மையு மாகுவ னூழின்
கரும மாகுவன் நிமித்தமு மாகுவன் கண்டாய்
பரம னுடலை யாவரே பகர்ந்திடற் பாலார்.

'உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்' (கந்தரனுபூதி)

55 வேதக் காட்சிக்கு முபநிடத் துச்சியில் விரித்த
போதக் காட்சிக்குங் காணலன் புதியரிற் புதியன்
மூதக் கார்க்கு மூதக்கவன் முடிவிற்கு முடிவாய்
ஆதிக் காதியாய் உயிர்க்குயி ராய்நின்ற வமலன்.

'சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்' (திருவாசகம்)

56 ஞானந் தானுரு வாகிய நாயக னியல்பை
யானு நீயுமா யிசைத்துமென் றுலகை தெளிதோ
மோனந் தீர்கலா முனிவருந் தேற்றிலர் முழுதுந்
தானுங் காண்கில னின்னமுந் தன்பெருந் தலைமை.

'தம் பெருமை தானறியாத் தன்மையன் காண் சாழலோ' (திருவாசகம்)

57 தத்த மாற்றங்கள் நிறுவிய சமயிகள் பலரும்
கத்து புன்சொலை வினவின ரவன்செயல் காணார்
சுத்த வாதுள் முதலிய தந்திரத் தொகுதி
உய்த்து ணர்ந்திடு நீரரே யொருசிறி துணர்வார்.

உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாம் (திருவாசகம்)

58 கருவி மெய்ப்புலன் காட்டுவான் காண்பவன் காட்சிப்
பொருளெனப் படு நான்மையு மைவகைப் பொறியும்
இருதி றத்தியல் வினைகளுங் காலமு மிடனும்
மரபின் முற்றுறு மயனுமாய் நின்றனன் வள்ளல்.
'சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க' (திருவாசகம்)

59 ஞால முள்ளதோர் பரம்பொருள் நாமெனப் புகலும்
மாலும் வேதனும் மாயையாம் வரம்பினுட் பட்டார்
மூல மாகிய தத்துவ முழுவதுங் கடந்து
மேலு யர்ந்திடு தனிமுத லவனன்றி வேருர் ?
'பிரமன் மால் காணுப் பெரியோன் காண்க' (திருவாசகம்)

60 தூய பார்முத லாகவே குடிலையின் துணையும்
ஏய வண்டமு முயிர்களும் வியன்பொருள் பலவும்
ஆயு நின்றன னல்லனு மாயின னவன்தன்
மாயை யாவரே கடந்தனர் மறைகளும் மயங்கும்.

61 இன்ன தன்மைசேர் முதல்வனைச் சிறுவனென் றிகழ்ந்து
பன்னு கின்றனை யவுணர்தங் கிளையெலாம் படுத்தும்
நின்னை யுந்தடிந் திடுவனே ரிமைப்பினில் நிரப்புக்
தன்ன ருட்டிறங் காட்டுவான் வந்தனன் சமர்மேல்.

62 அன்ன வாகிய அண்டங்க ளனந்தகோ டியையும்
தன்ன தாணையா லோரிமைப் பொழுதினிற் றரவும்
பின்னர் மாற்றவும் வல்லதோ ராதியம் பிரான்காண்
உன்னொ டேபொரு மாடலாற் செந்தில்வந் துற்ருன்.

63 முண்டக மலர்ந்த தன்ன மூவிரு முகமுங் கண்ணும்
குண்டல நிரையுஞ் செம்பொன் மவுலியுங் கோல மார்பும்
எண்டரு கரமீ ராறு மிலங்கெழிற் படைகள் யாவும்
தண்டையுஞ் சிலம்பு மார்க்குஞ் சரணமுந் தெரியக்கண்
இரண்டாம் நாள் யுத்தத்தில் சூரன் கண்ட காட்சி [டான்

64 சூரெனு மவுணர் கோமான் தொல்லைநாள் நோற்ற வாறும்
பாரிடை முடிவின் ருகிப் பல்லுக மிருந்த வாறும்
ஆரண மறிதல் தேற்ரு ஆறுமா முகத்தெம் மையன்
பேரெழி லுருவ நோக்கிப் பெரும்பயன் கோடற் கேயோ

65 எஞ்சலி லவுணர் செம்ம லிங்ஙன மமர தாற்றித்
துஞ்சிலென் தொலேவுற் ருலென் தூயவா லறிவின் மிக்கோர்
நெஞ்சினு மளத்தற் கொண்ணு நிருமலக் குமர மூர்த்தி
செஞ்சுடர் வடிவங் கண்டு தீவினே நீங்கி யுய்ந்தான்.

66 பூவுல கண்ட மெல்லாம் புரந்திடுஞ் சூரன் தன்னேத்
தீவினே யாள னென்றே செப்புவர் சிறப்பின் மிக்க
மூவிரு முகத்து வள்ளல் முன்னர்வந் தெய்தப் பெற்ருன்
ஆவிவன் தவத்திற் கன்றி யறத்திற்கு முதல்வ னன்ருே ?

சூரனது தவப் பெருமை கூறியவாறு.

67 இன்னமு முனிவர் தேவர் யாவரு மிணேய னென்றே
உன்னருந் தலேமைத் தாகு மொருதனிக் குமரன் தன்னேத்
தன்னிரு விழியாற் கண்டான் தானவர்க் கிறைவ னென்ருல்
அன்னவன் தவத்தின் பேற்றை யாரறிந் துரைக்கற் பாலார்

தவப் பயன்

63 பொருசமர் விளேப்பான் போலப் பொருக்கெனப் போந்து சூரன்
இருவிழி தன்னிற் காண்பான் எளிதுதன் வடிவங் காட்டி
அருளது புரிந்தா னென்னி னுதியங் குமரன் மாயத்
திருவிளே யாடல் யார்க்குந் தெரிகில போலு மன்றே.

69 சிந்தையா லறிதற் கொண்ணுத் திருவுரு விழியாற் கண்டு
முந்துதா னின்ற சூரன் முழுதுல கடுவா னின்ருேன்
மைந்தனு மிவனென்றுன்னி மனத்தினில் வெகுளி தூண்டக்
கந்தவேள் தன்னேநோக்கி யிணேயன கழற லுற்ருன்.

இரணியன் கூற்று

70 கந்தனே யருள்புரி கடவு ளாணேயைச்
சிந்தையின் மாறுகொள் சிறியர் யாவரும்
அந்தம தடைந்தன ரன்றி வன்மையால்
உய்ந்தன ரிவரென வுரைக்க வல்லமோ.

71 கட்டுசெஞ் சடைமுடிக் கடவுள் காமனைப்
பட்டிட விழித்ததும் பண்டு மூவெயில்
சுட்டது மந்தகன் சுழலச் சூலமேல்
இட்டதுங் கேட்டிலை போலு மெந்தை நீ.

மன்மதனை எரித்தது, திரிபுர தகனம் செய்தது, அந்தகா சுரனைக்கொன்றது

72 காலனை யுதைத்ததுங் கங்கை யென்பவள்
மேல்வரு மகந்தையை வீட்டிக் கொண்டதும்
மாலய னமரர்க ளிரிய வந்ததோர்
ஆலம துண்டது மறிகி லாய்கொலோ.

யமனை உதைத்தது; கங்கையைத் தரித்தது; விடமுண்டது.

73 அண்டரை யோரரி யலைப்ப வன்னது
கண்டகஞ் சுடையவன் கருதி வீரனற்
றண்டம திழைத்ததுந் தக்கன் வேள்வியை
விண்டிடு வித்ததும் வினவி லாய்கொலோ.

ஆட்டுக்கடாவாக வந்த அசுரனை அடக்கியது; தக்கன் யாகத்தைத்
தகர்த்தது.

74 கடிமலர் மேலவ னிகழக் கண்ணுதல்
வடுகனை யேவிவள் ளுகிரி னன்னவன்
முடிகளை வித்தது முகுந்தன் தன்னிடை
அடைதரு வித்தது மறிகி லாய்கோலோ.

பிரமனது தலையைக் கிள்ளியது

75 முக்தொரு மகபதி மொய்ம்பை யட்டதும்
ஐந்திய லரக்கரை யழித்த செய்கையும்
தந்தியை யுழுவையை யுரித்த தன்மையும்
எந்தைநிற் குணர்த்தின ரில்லை போலுமால்.

இந்திரன் தோளை நெரித்தது; யானை உரித்தது; புலித் தோல் போர்த்தது

76 ஏழுற வுலகடு மேனக்கொம்பினை
ஆமையி னோட்டினை யணிந்த தன்மையும்
பூமலர் மிசையவன் முதல புங்கவர்
மாமுடி யணிந்தது மதிக்கி லாய்கொலோ.

பன்றிக் கொம்பையும் ஆமை ஓட்டையும் அணிந்தது

77 கதித்திடு முனிவரர் கடிய வேள்வியில்
உதித்திடு முயலக னெல்லென் றார்த்தெழப்
பதத்தினி லுதைத்தவன் பதைப தைத்திட
மிதித்ததும் பிறவுநீ யினவிற் றில்லையோ.

முயலகனை மிதித்தது

78 ஒன்னலர் தன்மைபூண் டுற்று ளோர்தமைத்
தன்னிக ரில்லவன் தண்டஞ் செய்தன
இன்னமோர் கோடியுண் டிருந்தி யானிவட்
பன்னினு முலப்புறு செல்லும் பல்லுகம்.

79 ஆதலா லீசன் தன்னை யடைந்தவ ருய்வ ரல்லாப்
பேதையர் யாவ ரேனும் பிழைக்கல ரிஃனய வாய்மை
வேதநூல் பிறவுங் கூறும் விழுப்பொரு ளாகு நீயும்
ஏதமா நெறியி னீங்கி யிப்பொரு ளுணர்தி எந்தாய்.

80 எண்டொகை பெற்ற வண்டம் யாவையும் புவனவைப்பும்
மண்டுபல் வளனு மேனை மன்னுயிர்த் தொகுதி முற்றும்
அண்டரு மூவர் தாமு மனைத்துமா கியதன் மேனி
கண்டிட விமையோர்க் கெல்லாங் காட்டினன் கந்த னென்பர்

81 மறைமுத லவனைமுன்னோர் வைகலின் வல்லி பூட்டிச்
சிறையிடை வைத்துத் தானே திண்புவி யளித்து முக்கண்
இறையவன் வேண்ட விட்டா னென்பரா லினைய வாற்றால்
அறுமுகன் செய்கை கேட்கின் அற்புத மாகுமன்றே.

பிரமனைச் சிறையிலிட்டது

82 அங்கண்மா ஞாலந் தன்னை மேவினி யகழு மோட்டுச்
செங்கண்மா லேன யாக்கை யெயிற்றையோர் சிறுகை பற்றி
மங்குல்வா னுலகிற் சுற்றி மருப்பொன்று வழுத்த வாங்கித்
தங்கணு யகற்குச் சாத்தச் சண்முக னளிக்கு மென்பர்.

83 நேரலர் புரமூன் றட்ட நிருமலக் கடவுண் மைந்தன்
ஆரினும் வலியோ னென்கை யறைந்திட வேண்டுங் கொல்லோ
பாரினை யளந்தோ னுய்த்த பரிதியை யணியாக் கொண்ட்
டாரகன் தன்னை வெற்பைத் தடிந்தது சான்றே யன்றே.

84 அறுமுகத் தொருவ னுமை மலனை யரன்பால் வந்த
சிறுவனென் றிகழல் மன்னு செய்கையாற் பெரியன் கண்டாய்
இறுதிசேர் கற்ப மொன்றி னீறிலா தவன்பாற் றேன்று
முறுவலி னழலு மன்னே வுலகெலா முடிப்ப தம்மா.

85 வாசவன் குறையு மந்தண் மலரயன் குறையு மற்றைக்
கேசவன் குறையு நீக்கிக் கேடிலா வெறுக்கை நல்க
ஆசிலோர் குழவி போலா யறுமுகங் கொண்டா னெண்டோள்
ஈசனே யென்ப தல்லாற் பிறிதொன்றை இசைக்க லாமோ.

86 கங்கைதன் புதல்வ னென்றுங் கார்த்திகை மைந்த னென்றுஞ்
செங்கண்மால் மருக னென்றுஞ் சேனையின் செல்வ னென்றும்
பங்கயன் முதலோர் தேறப் பரஞ்சுடர் முதல்வன் தன்னை
இங்கிவை பலவுஞ் சொல்வ தேழைமைப் பால தன்றே.

87 பன்னிரு தடந்தோள் வள்ளல் பரிதியம் பகைவன் சூழ்வாற்
றன்னுறு படைஞர் மாய்ந்த தன்மையை வினவித் தாழா
தன்னவர் மீளு மாற்று லளக்கர்மேல் விடுத்த வேலை
இந்நகர் தன்னிற் றூண்டின் யாரிவ ணிருத்தற் பாலார்.

82--87—முருகனது வன்மை கூறுவன

88 ஆறுமா முகப்பிரா னன்றி யிவ்விடை
வேறொரு துணையிலை மெய்மை யீதெனத்
தேறின னவனடி சிந்தை செய்தனன்
மாறிழி யருவிநீர் வழியுங் கண்ணினான்.

89 அண்ணலங் குமரனை யகத்துட் கொண்டுழி
எண்ணிய வெண்ணியாங் கெவர்க்கு நல்குவோன்
விண்ணிடை யொல்லையின் விசய னென்பவன்
கண்ணிடைத் தோன்றியே கழறன் மேயினான்.

88--89—விஜயன் என்னும் கணநாதனின் கூற்று. 'வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்' (தேவாரம்)

90 கோலநீடிய நிதிபதி வாழ்க்கையுங் குறியேன்
மேலை யிந்திர னரசினைக் கனவினும் வெஃகேன்
மால யன்பெறு பதத்தையும் பொருளென மதியேன்
சால நின்பதத் தன்பையே வேண்டுவன் தமியேன்.

'வீரவாகுவின் கோரிக்கை. கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு' (திருவாசகம்)

91 மூலமு முடிவு மில்லா மூர்த்தியைப்
பாலனென் றெண்ணினை படுவ தோர்ந்திலை
ஆலம தானதே யைய வென்மொழி
மேலையின் விதியையார் வெல்லு நீரினர்.

சிங்க முகன் கூற்று

92 மூவர்கள் முதல்வன் வந்தான் முக்கணன் குமரன் வந்தான்
மேவலர் மடங்கல் வந்தான் வேற்படை வீரன் வந்தான்
ஏவருந் தெரிதல் தேற்ற திருந்திடு மொருவன் வந்தான்
தேவர்கள் தேவன் வந்தான் என்றனை சின்ன மெல்லாம்.

சிங்கமுகன் போரில் தேவர் கண்ட காட்சி

93 ஆங்காகு மெல்லை யருமறையுந் தேறரிய
ஓங்கார மூலத்து ணர்வா யுறைபகவன்
நீங்கா நெறியா னிறைபே ரருள் புரியப்
பாங்கா நின்ற பரிசனர்கள் போற்றினரே

பிரணவப்பொருள் சிவபிரான்; என்னுள்ளத்துள்
ஓங்காரமாய் நின்ற மெய்யா (திருவாசகம்)

94 காலமாய்க் காலமின்றிக் கருமமாய்க் கருமமின்றிக்
கோலமாய்க் கோலமின்றிக் குணங்களாய்க் குணங்களின்றி
ஞாலமாய் ஞாலமின்றி யநாதியாய் நங்கட்கெல்லாம்
மூலமா யிருந்தவள்ளல் மூவிரு முகங்கொண் டுற்றான்

ஒன்று நீயல்லை அன்றி ஒன்றில்லை. (திருவாசகம்)

95 குன்றுதோ றாடல்செய்யுங் குமரவேள் மேருவென்னும்
பொன்திகழ் வெற்பின்வந்து புவனங்கள் முழுதுமங்கட்
சென்றுறை யுயிர்கள்முற்றுந் தேவருந் தன்பாற்காட்டி
அன்றொரு வடிவங்கொண்ட தயர்த்தியோ வறிந்த நீதான்

எல்லா உலகமுமானாய் போற்றி (திருவாசகம்)

96 பொன்னுரு வமைந்த கஞ்சப் புங்கவ னாகி நல்கும்
என்னுரு வாகிக் காக்கு மீசன்போ லிறுதி செய்யும்
மின்னுரு வென்ன யார்க்கும் வெளிப்படைபோலுமன்னான்
தன்னுரு மறைக ளாலுஞ் சாற்றுதற் கரிய தன்றே

எழுதரு மறைகள்தேறு இறைவன்

97 பாயிருங் கடலிற்சூழ்ந்த பற்றலர் படையையெல்லாம்
ஏயெனுமுன்னம் வீட்டுஞ் சிறுவனென் றெண்ணலேய
ஆயிரகோடி கொண்ட அண்டத்தி னுயிர்கட் கெல்லாம்
நாயகனவன்காண் நாஞ்செய் நல்வினைப் பயனுல்வந்தான்

98 சூரனே முதலோர்தம்மை யிமைப்பினிற் றொலைக்கவுன்னின்
மூரலா லடுவன்கொண்ட முனிவினுலடுவன் வாய்மைச்
சீரினுலடுவன் நாட்டச் செய்கையா லடுவனென்றுல்
நேரிலா முதல்வன் வன்மையாவரே நிகழ்த்தற்பாலார்

99 பாரிடர் சேனையோடு படர்ந்தது மிலக்கத்தொன்பான்
வீரர்கள் புடையிற்போற்ற மேயதும் படைகள்பற்றிச்
சூரனையடுவான் வந்தசூழ்ச்சியுந் தூக்கின்மாதோ
வாரணமுதலா மேலோர்க்கனைத்துமோ ராடலேகாண்

100 துய்யதோர் குமரனேபோற் றேன்றிய முதல்வன்சூழ்ந்த
வெய்யதா னவரையெல்லாம் விரைந்துட னறுத்துநீக்கிக்
கையில்வே லதனுற் சூர னுற்றலுங் கடக்கும்யாதும்
ஐயுறேல் காண்டியென்று னறிதுயி லமர்ந்த பெம்மான்

101 ஓதி யாகியு முணர்த்தவர்க் குணரவு மொண்ணு
நீதி யாகியு நிமலம தாகியே நிகழுஞ்
சோதி யாகியுந் தொழுதிடு மெம்மனோர்க் கெல்லாம்
ஆதி யாகியும் நின்றவ னறுமுக னன்றே

102 ஈறி லாதமர் பரமனே குழவியி னியல்பாய்
ஆறு மாமுகங் கொண்டுதித் தானென்ப தல்லால்
வேறு செப்புதற் கியையுமோ மேலவன் தன்மை
தேறி யுந்தெளி கின்றிலவுமதுசிந் தையுமே

94-102—திருமால் இந்திரனுக்கு உரைத்தவை

103 பன்னிரு தடந்தோள்கொண்ட பகவனைப் பாலனென்றே
உன்னலே யவன்கைவேலா லொல்லேயிற் படுதிகண்டாய்
இன்னுயிர் துறக்கின்றய் என்மொழி கேட்பாயன்றே
சென்னியில் விதியை யாவ ராயினுந் தீர்ந்தாருண்டோ

மாயை சூரனுக்குக் கூறியது

104 உடல்சின மோடு சூர னுருவவு யங்க ணின்ருன்
அடல்வலி கொண்ட வாளி யந்தர நெறியான் மீண்டு
புடையுறு சரங்க ளோடு பொள்ளெனத் தூணி புக்க
சுடர்நெடுந் தனிவே லண்ண லவன்முக நோக்கிச் சொல்வான்

தனி வேல் - ஞான சக்தி

105 வெம்புய விடையிற் ருேன்றி விளிந்திடு மின்னு வென்ன
இம்பரி லெமது முன்ன மெல்லையி லுருவங் கொண்டாய்
அம்பினி லவற்றை யெல்லா மட்டன மழிவி லாத
நம்பெரு வடிவங் கொள்வ நன்றுகண் டிடுதி யென்ருன்

இறைவனது வடிவம் அழிவில்லாதது

106 கூறிமற் றினைய தன்மை குரைகட லுலகந் திக்கு
மாறிலாப் புவன மண்டம் வானவ ருயிர்கள் யாவும்
ஆறுமா முகத்து வள்ளன் மேனியி லமைந்த தன்றி [ன்
வேறிலை யென்ன வாங்கோர் வியன்பெரு வடிவங்கொண்டா

குரு மூர்த்தம்

107 உள்ளடி வரைகள் யாவு மொண்புற வடியி னீத்தம்
வள்ளுகிர் விரல்கண் முற்றும் வானுரு மேறு நாள்கோள்
எள்ளரும் பரடு தன்னி லிரும்புனற் கிறைவன் சோமன்
நள்ளிரு ளனைய மேனி நிருதியோ டரக்கர் நண்ண

வடிவத்தின் அங்கங்களில் பல தேவதைகள் அமைந்திருத்தல்

108 அடிதிரள் கணைக்கால் தன்னி லாரிடர் மணிகள் சானு
வடிவமை முழந்தாள் விஞ்சை வானவ ராதி யானோர்
தொடைதனின் மகவான் மைந்தன் ருெடைமுத னடுவன்கா
கடிதடத் தசுரர் பக்கங் கடவுளர் யாரு நிற்ப [லன்

சானு - தட்டையான மலைப் பாகம்

109 இருப்பினி ளுகர் கோச வெல்லையின் மருந்தே யுந்திக்
கருப்படு முயிர்கண் மார்பிற் கலைகண்முந் நூலிற் போதம்
அருப்பயி லுரோமத் தண்ட மங்கையி லகில போகந்
திருப்பெருந் தடந்தோள் வைப்பிற் செங்கண்மால்

விரிஞ்சன் மேவ

110 மெல்லித ழனைய செங்கை விரன்மிசை யணங்கினல்லார்
ஒல்லொலி யங்கி கண்ட மொப்பிலா மணிவாய் வேதம்
பல்லிடை யெழுத்து நாவிற் பரமவா கமத்தின் பேதம்
நல்லிதழ் மனுவின் விஞ்சை நாசியிற் பவனன் மன்ன

பவனன் = வாயுதேவன்

111 கருணைகொள் விழியிற்சோமன் கதிரவன்செவியிற்றிக்குத்
திருநுதற் குடிலை வைப்புச் சென்னியிற் பரம வான்மா
மரபினின் மேவித் தோன்ற மாறிலா திருக்குந் தொல்லை
ஒருதன துருவங் காட்டி நிற்றலு மும்பர் கண்டார்

112 செஞ்சுட ரநந்த கோடி செறிந்தொருங் குதித்த தென்ன
விஞ்சிய கதிர்கான் றுள்ள வியன்பெரு வடிவை நோக்கி
நெஞ்சகந் துளங்கி விண்ணோர் நின்றனர் நிமலமூர்த்தி
அஞ்சன்மி னஞ்சன் மின்னென்றருளின னமைத்த கையான்

நிமல மூர்த்தி - பாசத் தடையில்லாதவர்

113 அண்டர்கள் யாரு மெந்தை யருண்முறை வினவி யுள்ளம்
உண்டிடு விதிர்ப்பு நீங்கி யுவகையாற் றெழுது நின்றார்
தண்டுளி வரைய தென்னத் தணப்பறச் சிதறு மூழிக்
கொண்டலின்றேற்ற நோக்கிக் குலவுறு மஞ்ஞை யேபோல்

114 இறுதியு முதலு மில்லா விப்பெரு வடிவந் தன்னைக்
கறைவிட முறழுஞ் சூரன் கண்டுவிம் மிதத்தி னிற்ப
அறிவரு முணர்த றேற்ற வாறுமா முகத்து வள்ளல்
சிறிதுநல் லுணர்ச்சி நல்க வினையன செப்ப லுற்றான்

இறுதியும் முதலும் இல்லாவடிவம். ஆதியுமந்தமுமில்லா அரும்பெருஞ் சோதி. (திருவாசகம்)

115 எண்ணிலா வவுணர் தானை யாவையு மிமைப்பிற் செற்று
விண்ணுலா வண்டந்தோறும் வியன்சம ராற்றியென்பால்
நண்ணினர் தம்மை யெல்லா நாமறத் தடிந்து வீட்டி
வண்ணமான் றேரு மீண்டு வராநெறி தடுத்தான் மன்னே

நாம்-நாமம் என்பதன் சிதைவு

116 திண்டிற லுடையேன் றூண்டுந் திறற்படை யாவு நீக்கிக்
கொண்டவென் மாய முற்றுங் கொடுஞ்சர மதனை மாற்றி
அண்டமும் புவனம் யாவு மமரரும் பிறவுந் தன்பாற்
கண்டிடும் வடிவமொன்று காட்டியென் கண்முனின்றான்

117 கோலமா மஞ்ஞை தன்னிற் குலவிய குமரன் தன்னைப்
பாலனென் றிருந்தே னந்நாட் பரிசிவையுணர்ந்திலேன்யான்
மாலயன் றனக்கு மேனை வானவர் தமக்கும்யார்க்கும்
மூலகா ரணமாய் நின்ற மூர்த்தியிம் மூர்த்தி யன்றோ

முருகனைப் பரமபதி என்று சூரன் உணர்கின்றான்

118 ஒற்றென முன்னம் வந்தோனொருதனிவேலோன் றன்னைப்
பற்றிக லின்றி நின்ற பராபர முதல்வ னென்றே [லேனுஞ்
சொற்றனன் சொற்ற வெல்லாந் துணிபெனக் கொண்டி
இற்றையிப் பொழுதி லீசனிவனெனுந்தன்மைகண்டேன்

119 மீயுயர் வடிவங் கொண்டு மேவிய தூதன் சொற்ற
வாய்மைகள் சரத மம்மா மற்றியான் பெற்ற வண்டம்
ஆயவை முழுது மற்று மறுமுகம் படைத்த செம்மல்
தூயபொற் பதரோ மத்திற் றோன்றியே நிற்கு மன்றே

அண்டங்களெல்லாம் ஆறுமாமுகப் பிரானது ஒரு உரோமத்தில் காணப் படுகின்றன

120 அண்டர்கண் முனிவ ரேனோ ரகிலமுங் காட்டி யண்ணல்
கொண்டிடு படிவ முற்றுங் குறித்தியார் தெரிதற் பாலார்
எண்டரு விழிகள் யாக்கை யெங்கணும் படைத்தோர்க்கேனுங்
கண்டிட வநந்த கோடி கற்பமுங் கடக்கு மன்றே

கடவுளின் பெருமை அளவிடற்கரியது

121 சீர்க்கும ரேசன் கொண்ட திருப்பெரு வடிவந் தன்னில்
ஏர்க்குறு மொளியுஞ் சீரு மிளமையு மெழிலு மெல்லாம்
ஆர்க்குள வுலகி லம்மா வற்புதத் தோடும் பல்காற்
பார்க்கினுந்தெவிட்டிற் றில்லையின்னுமென்பார்வைதானும்

வடிவம் காணக் காண அற்புதமாயுளது, தெவிட்டாத தெள்ளமுதம்

122 கேரில னகி யீண்டே நின்றிடு முதல்வ னீடும்
பேருரு வதனை நோக்கிப் பெரிதுமச் சுறுவ தல்லால்
ஆரிது நின்று காண்பா ரமரரி லழிவி லாத
சீரிய வரங்கொண் டுள்ளே னதலிற் றெரிகின் றேனல்
வரத்தினல் இக்காட்சி சூரனுக்குக் கிடைத்தது

123 ஆயிர கோடி காம ரழகெலாந் திரண்டொன் ருகி
மேயின வெனினுஞ்செவ்வேள் விமலமாஞ் சரணந்தன்னில்
தூயநல் லெழிலுக் காற்ரு தென்றிடி னிணைய தொல்லோன்
மாயிரு வடிவிற் கெல்லா முவமையார் வகுக்க வல்லார்
சரணா விந்தத்தின் பேரழகு

124 இங்கென துயிர்போ லுற்ற விளவலு மிளைய சேயுஞ்
செங்கையில் வேலோன் றன்னைச் சிறுவனென்
றெண்ணல்கண்டாய்
பங்கயன் முதலோர் காணுப் பரமனே யாகு மென்ருர்
அங்கவர் மொழிந்த வாறுஞ் சரதமே யான தன்றே
இளவல்—சிங்கமுகன்—இளையசேய்—இரணியன்—சரதம்—உண்மை

125 அண்ணலார் குமரன் மேனி யடிமுதன் முடியின் காறும்
எண்ணிலா வூழி கால மெத்திற நோக்கி னலுங்
கண்ணின லடங்கா துன்னிற் கருத்தின லடங்கா தென்பால்
நண்ணின னமருக் கென்கை யருளென காட்ட லாமே
சூரனை ஆட்கொள்ளவே முருகன் போருக்கு எழுந்தருளியது

126 திருகிய வெகுளி முற்றுந் தீர்ந்தன செருவி னூக்கம்
அருகிய துரோமம் புள்ளியாயின விழியிற் றூநீர்
பெருகிய திவன்பா,லன்பு பிறந்தன தமியேற் குள்ளம்
உருகிய தென்பு தானு முலேமெழு காகு மன்றே
மெய்யுணர்வு சூரனுக்கு உண்டாயது

127 போயின வகந்தை போதம் புகுந்தன வலத்த தான
தூயதோர் தோளும் கண்ணுந் துடித்தன புவன மெங்கும்
மேயினபொருள்கண் முற்றும்வெளிப்படுகின்றவிண்ணோர்
நாயகன் வடிவங் கண்டே னற்றவப் பயனீதன்றே
தவப்பயனல் இப்பேறு சூரனுக்குக் கிடைத்தது

128 சூழுதல் வேண்டுந் தாள்க டொழுதிடல் வேண்டு மங்கை
தாழுதல் வேண்டுஞ் சென்னி துதித்திடல் வேண்டுந் தாலு
ஆழுதல் வேண்டுந் தீமை யகன்றுநா னிவற்கா ளாகி
வாழுதல் வேண்டு நெஞ்சந் தடுத்தது மான மொன்றே

குமாரக் கடவுளை வணங்க வேண்டும் என்னும் ஆசை உண்டாயது; ஆனால் மானம் தடுத்தது.

129 ஒன்னலர் பொருட்டா லேகி யுறுசம ரிழைத்த செம்மல்
தன்னுரு வதனைக் காண்கின் முனிவதே தகுதி யாகும் [ருள்
வன்னிகொள் வெண்ணெயேபோல் வலியழிந் துருகிற்றென்
என்னுடை வயத்த வன்றே வுணர்ச்சியு மியாக்கைமுற்றும்

தரிசனத்தால் பரவசமானது

130 ஏடவி ழலங்கன் மார்ப னென்னுட னிந்நாள்காறும்
நீடிய விகற்போ ராற்றி நீங்கலா னின்ற தெல்லாம்
ஆடலி னியற்கை யென்றே யறிந்தன னஃதான் றன்னுன்
சாடிய வேண்டு மென்னின் யாரது தாங்கற் பாலார்

குமார மூர்த்தி போருக்கு எழுந்தது ஓர் திருவிளையாடலே.

131 ஏதமி லமரர் தம்மை யான்சிறை செய்த தெல்லாந்
தீதென வுரைத்தார் பல்லோ ரன்னதன் செயற்கை யாலே
வேதமு மயனு மேனை விண்ணவர் பலருங் காணு
காதனிக் கணுகப் பெற்றே னன்றதே யான தன்றே

தேவர்களுக்குத் துன்பஞ் செய்தது நன்மையாக முடிந்தது

132 ஒன்றொரு முதல் வனுகி யுறைதரு மூர்த்தி முன்னம்
நின்றமர் செய்தே னிந்நா ணெஞ்சினித் தளரே னம்மா
நன்றிதோர் பெருமை பெற்றேன் வீரனு நானே யானேன்
என்றுமிப் புகழே நிற்கு மிவ்வுட னிற்ப துண்டோ

இறைவனோடு போர் புரியும் வன்மையால் பெருமை உண்டாதல்.

133 வானுளோர் சிறையை நீக்கி வள்ளலே வணங்கி யிந்த
ஊனுலா முயிரைப் போற்றி யளியர்போ லுறுவனென்னின்
ஆனதோ வெனக்கி தம்மா வாயிர கோடி யண்டம்
போனதோர் புகழும் வீரத் தன்மையும் பொன்றி டாவோ

தேவர்களின் சிறையை நீக்கிப் போரைச் செய்யாமல் விடின் தனக்குப் புகழும் வீரத் தன்மையும் கிடைக்கா என்று சூரன் கவலைப்படுகின்றனன்.

134 என்னவித் தகைய பன்னி நிற்றலு மெவர்க்கு மேலோன்
உன்னருந் தகைத்தாய் நின்ற வொருபெருந் தோற்ற நீத்து
மின்னிவர் கலாப மூர்ந்த வியனுருக் கொண்டு நண்ணித்
துன்னலன் போத மாற்றித் தொன்மைபோலாகச்செய்தான்

நல்லுணர்ச்சி மாறி பழையபடி யாதல்

135 காரண னாகித் தானே கருணையா லெவையு நல்கி
ஆருயிர் முழுது மேவி யனைத்தையு மியற்றி நிற்கும்
பூரண முதல்வன் மைந்தன் போதக மளித்து மாற்றிச்
சூரனை மயக்கஞ் செய்யுஞ் சூழ்ச்சியோ வரிய தன்றே

சூரன் பழையபடி மயங்கிப் போரணியில் நிற்றல்

(104-135 விசுவரூபச் செய்யுட்கள்)

136 நண்ணினர்க் கினியா யோலம் ஞானநா யகனே யோலம்
பண்ணவர்க் கிறையே யோலம் பரஞ்சுடர் முதலே யோலம்
எண்ணுதற் கரியா யோலம் யாவையும் படைத்தா யோலம்
கண்ணுதற் பெருமா னல்குங் கடவுளே யோல மோலம்

137 தேவர்கள் தேவே யோலஞ் சிறந்தசிற் பரனே யோலம்
மேவலர்க் கிடியே யோலம் வேற்படை விமலா வோலம்
பாவலர்க் கெளியா யோலம் பன்னிரு புயத்தா யோலம்
மூவரு மாகி நின்ற மூர்த்தியே யோல மோலம்

136 - 137 தேவர்களின் வணக்கம்

138 தீயவை புரிந்தா ரேனுங் குமரவேள் திருமு னுற்றால்
தூயவ ராகி மேலைத் தொல்கதி யடைவ ரென்கை
ஆயவும் வேண்டுங் கொல்லோ வடுசம ரிந்நாட் செய்த
மாயையின் மகனுமன்றோ வரம்பிலா வருள்பெற்றுய்ந்தான்

தீயோரும் புனிதராவர் இறைவன் முன்பு

139 செய்யு மவனும் புலனுஞ் செய்வித்து நிற்போனும்
எய்தவரும் பொருளும் யாவையு நீயே யென்கை
ஐயவடி யேங்க ளறிந்தனமா லன்னதனால்
வெய்ய பவ மகன்று வீடுமினிக் கூடுதுமால்

ஆட்டுவித்தா லாரொருவர் ஆடாதாரே.

140 கையிலார் கைகள் பெற்றுங் காலிலார் கால்கள் பெற்றும்
மொய்யிலார் மொய்கள் பெற்று மூங்கைகள் மொழியைப்
பெற்றும்
மையல்சேர் குருடரானோர் வாள்விழி பெற்றுஞ் சென்றார்
ஐயன்மே லுள்ளம் வைத்தார்க் கனையதோ வரிதுமாதோ

முருக வணக்கத்தால் அடையும் பலன்

141 மாயையின் வலியோனாகி மால்முத லோரை வென்றே
ஆயிரத் தோ ரெட் டண்ட மரசுசெய் துகநூற் றெட்டுக்
காயம தகவின்றாகிக் கடவுளர்க் கலக்கண் செய்த
தீயசூர் முதலைச் செற்ற குமரன்தாள் சென்னிவைப்பாம்

142 மூந்நான்கு தோளு முகங்களோர் மூவிரண்டுங்
கொன்னார் வைவேலுங் குலிசமு மேனைப் படையும்
பொன்னார் மணிமயிலு மாகப் புனக்குறவர்
மின்னாள் கண்காண வெளிநின் றனன்விறலோன்

வள்ளியம்மையாருக்கு அளித்த காட்சி

143 கல்லகங் குடைந்த செவ்வேற் கந்தனோர் தருவ தாகி
வல்லியர் கிரியை ஞான வல்லியின் கிளையாய்ச் சூழப்
பல்லுயிர்க் கருளைப் பூத்துப் பவநெறி காய்த்திட்டன்பர்
நல்லவர் தமக்கு முத்தி யிருங்கனி யுதவுமென்றும்

(இப் பாசுரத்தின் விளக்கம் பின்னால் காணலாம்)

144 ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் னணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசீ ரடியா ரெல்லாம்

145 புன்னெறி யதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கிமேலாம்
நன்னெறி யொழுகச் செய்து நவையறு காட்சி நல்கி
என்னையு மடிய னாக்கி யிருவினை நீக்கி யாண்ட
பன்னிரு தடந்தோள் வள்ளல் பாதபங் கயங்கள் போற்றி

146 பாராகி யேனைப் பொருளா யுயிர்ப் பன்மையாகிப்
பேரா வுயிர்கட் குயிராய்ப் பிறவற்று மாகி
நேராகித் தோன்ற லிலதாகி நின்றான் கழற்கே
ஆராத காதலொடு போற்றி யடைது மன்றே

மந்திரப் பொருள் விளக்கம்

1 எக்கலைக்கும் பூதங்க ளெவற்றினுக்கும் பிரமனுக்குமீசனென்ன
தக்கமுதல் பரம்பிரமஞ் சதாசிவனே மெனவேதஞ் சாற்றுமல்
[லால்
முக்கனல்சூழ் வேள்வியிற்சுப் பிரமணிய னேமெனவு
முக்காற்கூறும்
இக்கருத்தை யறியானை யெவ்வாறு விடுவிப்ப தியம்புமின்னே.

(காஞ்சிப் புராணம் குமரகோட்டப்படலம் 16)

சுப்பிரமணியோம் என்னும் மந்திரத்தின் மாட்சி

2 சுப்பிர மணிய னென்று சொலும்பெயர் பதமூன்றுகும்
அப்பதத் திடையுண்டான வரும்பதஞ் சிவனுமீற்றின்
மெய்ப்பதஞ் சிவனையேத்தும் விண்டுவின் வடிவாமுன்னஞ்
செப்புறுபத மிரண்டு பதங்களைச் சேர்ந்து காட்டி

3 ஒப்பரு மைக்கமாக வுரைத்தலா லுரைக்கவொண்ணா
மைப்படி மிடற்றினா மாலெனு நாமுமாக
முப்புவ னங்க ளேத்த மூலமு முடிவு மில்லாச்
சுப்பிர மணியனைச் சொல்லுநால் வேத மாதோ

சுப்பிரமணியன் என்னுஞ் சொல் விளக்கம்

4 சரவண பவவென் றோதுந் தாவறு பதங்கள் மூன்றிற்
பரவுறு சரமென் றுய பதமது சலமே யாகும்
வருவநம் வாசமிந்த வான் பத மிரண்டும் பார்க்கில்
அரிதுமா தவத்துநாரா யணனெனு மருத்த மாமாம்

(சரவணபவன் என்னுஞ் சொல் நாராயணன் என்றும் சிவன் என்றும் பொருள் படுதலால் முருகன் சிவனும் விஷ்ணுவுமாவான்)

(திருச்செந்தூர்ப் புராணம் மந்திரமகிமை யுரைத்த அத்தியாயம்)

தோத்திரப் பாக்கள்
திருவிசைப்பா

1 மாலுலா மனந்தந் தென்கையிற் சங்கம் வவ்விளுன்
மலைமகள் மதலை
மேலுலாந் தேவர் குலமுழு தாளுங் குமரவேள் வள்ளிதன்
மணாளன்
சேலுலாங் கழனித் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா
நீழற்கீழ் நின்ற
வேலுலாந் தடக்கை வேந்தனென் சேந்தன் என்னுமென்
மெல்லிய லிவளே

2 இவளைவா ரிளமென் கொங்கை பீர்பொங்க எழில்
கவர்ந் தானிளங் காளை
கவளமா கரிமேற் கவரிசூழ் குடைக்கீழ்க் கனகக்குன் றென
வருங் கள்வன்
திவளமா ளிகைசூழ் திருவிடைக் கழியிற் றிருக்குரா
நீழற்கீழ் நின்ற
குவளைமா மலர்க்க ணங்கையா னைக்குங் குழகனல்
லழகனங் கோவே

3 கோவினைப் பவளக் குழமணக் கோலக் குழாங்கள்சூழ்
கோழிவெல் கொடியோன்
காவல்நற் சேனை யென் னக்காப் பவனென் பொன்னை
மேகலை கவர்வானே
தேவினற் றலைவன் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்
கீழ் நின்ற
தூவிநற் பீலி மாமயி லூருஞ் சுப்பிர மண்ணியன் றானே.

4 தானமர் பொருது வானவர் சேனை மடியச்சூர் மார்பினைத்
தடிந்தோன்
மானமர் தடக்கை வள்ளல்தன் பிள்ளை மறைநிறை
சட்டறம் வளரத்
தேனமர் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா
நீழற்கீழ் நின்ற
கோனமர் கூத்தன் குலஇளங் களிறென் கொடிக்கிடர்
பயப்பதுங் குணமே.

5 குணமணிக் குருளைக் கொவ்வைவாய் மடந்தை படுமிடர்
குறிக்கொளா தழகோ
மணமணி மறையோர் வானவர் வையம் உய்யமற்
றடியனேன் வாழத்
திணமணி மாடத் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ்
நின்ற
கணமணி பொருநீர்க் கங்கைதன் சிறுவன் கணபதி
பின்னிளங் கிளையே

6 கிளையிளஞ் சேயக் கிரிதனைக் கீண்ட ஆண்டகை கேடில்
வேற் செல்வன்
வளையிளம் பிறைச்செஞ் சடையரன் மதலை கார்நிற
மால்திரு மருகன்
திளையிளம் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா
நீழற்கீழ் நின்ற
முளையிளங் களிறென் மொய்குழற் சிறுமிக் கருளுங்
கொல் முருகவேள் பரிந்தே.

7 பரிந்தசெஞ் சுடரோ பரிதியோ மின்னோ பவளத்தின்
குழவியோ பசும்பொன்
சொரிந்தசிந் துரமோ தூமணித்திரளோ சுந்தரத் தரசிது
வென்னத்
தெரிந்தவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்திருக்குரா
நீழற்கீழ் நின்ற
வரிந்தவெஞ் சிலைக்கை மைந்தனை யஞ்சொல் மையல்
கொண் டையுறும் வகையே

8 வகைமிகும் அசுரர் மாளவந் துழிதை வானமர்
விளைத்ததா ளாளன்
புகைமிகும் அனலிற் புரம்பொடி படுத்த பொன்மலை
வில்லிதன் புதல்வன்
திகைமிகு கீர்த்தித் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா
நீழற்கீழ் நின்ற
தொகைமிகு நாமத் தவன்திரு வடிக்கென் துடியிடை
மடல்தொடங் கினளே.

9 தொடங்கினள் மடலென் றணிமுடித் தொங்கல் புறஇத
ழாகிலும் அருளான்
இடங்கொளக் குறத்தி திறத்திலும் இறைவன் மறத்
தொழில் வார்த்தையும் உடையன்
திடங்கொள்வை திகர்வாழ் திருவிடைக்கழியில் திருக்குரா
நீழற்கீழ் நின்ற
மடங்கலை மலரும் பன்னிரு நயனத் தறுமுகத் தமுதினை
மருண்டே

10 மருண்டுறை கோயில் மல்குநன் குன்றப் பொழில்வளர்
மகிழ்திருப் பிடவூர்
வெருண்டமான் விழியார்க் கருள்செயா விடுமே விடலையே
எவர்க்குமெய் யன்பர்
தெருண்டவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா
நீழற்கீழ் நின்ற
குருண்டபூங் குஞ்சிப் பிறைச்சடை முடிமுக் கண்ணுடைக்
கோமளக் கொழுந்தே

11 கொழுந்திரள் வாயார் தாய்மொழியாகத் தூய்மொழி
அமரர்கோ மகனைச்
செழுந்திரட் சோதிச் செப்புறைச் சேந்தன் வாய்ந்த
சொல்லிவை சுவாமியையே
செழுந்தடம் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா
நீழற்கீழ் நின்ற
எழுங்கதி ரொளியை ஏத்துவார் கேட்பார் இடர்கெடு
மாலுலா மனமே

திருச்சிற்றம்பலம்

30

கந்தரநுபூதி

1 செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே

சிந்தையை யடக்கியே சும்மா இருக்கின்ற திறமரிது (தாயுமானவர்)

2 உதியா மரியா வுணரா மறவா
விதிமா லறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா அனகா அபயா அமரா
விதிகா வலசூ ரபயங் கரனே

(பிறப்பிலி இறப்பிலி)

3 ஆனா வமுதே அயில்வே லரசே
ஞான கரனே நவிலத் தகுமோ
யானா கியஎன் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே

யான் எனது என்னுஞ் செருக்கறுப்பான் (திருக்குறள்) 'எனதற்றிருக்கும் காட்சி'
(கந்தரலங்காரம்)

4 தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவாள்
நேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா அனுபூ திபிறந் ததுவே

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் (திருக்குறள்)
ஆசை நிகளத்தினை நீத்தாளிபடவுதறி (தாயுமானவர்)

5 உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

6. எந்தா யுமெனக் கருள்தந் தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே.

கந்தரலங்காரம்

1 நாளென் செயும்வினை தான்என் செயுமெனை நாடிவந்த
கோளென் செயும்கொடுங் கூற்றென் செயும்கும ரேசரிரு
தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்
தோளுங் கடம்பு மெனக்கு முன் னேவந்து தோன்றிடினே

2 விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்மைகுன்றா
மொழிக்குத் துணைமுரு காஎனும் நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலும்செங் கோடன் மயூரமுமே

3 சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித் தோனை விளங்குவள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துணைப் போதும் மறவா தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே

4 குமரா சரணஞ் சரணமென் றண்டர் குழாம் துதிக்கும்
அமராவதியிற் பெருமாள் திருமுக மாறுங்கண் ட
தமராகி வைகும் தனியான ஞான தபோ தனர்க்கிங்கு
எமராசன் விட்ட கடையேடு வந்தினி என்செயுமே

5 மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியில்
சேலார் வயல்பொழில் செங்கோடனைச் சென்று கண்டுதொழ
நாலா யிரங்கண் படைத்தில னே அந்த நான்முகனே

6 தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தானமென்று
மிடுங்கோ ளிருந்த படியிடுங் கோளெழுபாரு முய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந் திறக்கத் துளைக்க வைவேல்
விடுங்கோ னருள்வந்து தானே யுமக்கு வெளிப்படுமே.

திருவகுப்பு

தேவேந்திரசங்க வகுப்பு

தனதன தனதன தனதன தன்தன
தனதன தன்தன தானந்தன தந்தன
தானந்தன தந்தன

தாணியி லரணிய முரணிர ணியனுட
றனேக நுதிகொடு, சாடோங்குநெ டுங்குரி
யோடோ ந்துப யங்கரி

தமருக பரிபுர வொலிகொடு நடநவில்
சரணிய சதுர்மறை, தாதாம்புய மந்திர
வேதாந்தப ரம்பரை

சரிவளை விரிசடை யெரிபுரை வடிவினள்
சததள முகுளித, தாமாங்குச மென்றிரு
தாளாந்தர வம்பிகை

தருபதி சுரரொடு சருவிய வசுரர்கள்
தமணி முடிபொடி, தாளும்படி செங்கையில்,
வாள்வாங்கிய சங்கரி

இரணிகி ரணமட மயின்மிர்க மதபுள
கிதவிள முலேபிள, நீர்தாங்கி நுடங்கிய
நூல்போன்ற மருங்கினள்

இறுகிய சிறுபிறை யெயிறுடை யமபட
ரெனதுயிர் கொளவரின், யானேங்குதல் கண்டெதிர்,
தானேன்றுகொ ளுங்குயில்

இடுபலி கொடுதிரி யிரவல ரிடர்கெட
விடுமன கரதல, வேகாம்பரை யிந்திரை
மோகாங்கசு மங்கலே

எழுதிய படமென விருளறு சுடரடி
யிணேதொழு மவுனிக, ளேகாந்தசு கந்தரு
பாசாங்குச சுந்தரி

கரணமு மரணமு மலமொடு முடல்படு
கடுவினே கெடநினே, காலாந்தரி கந்தரி
நீலாஞ்சனி நஞ்சுமிழ்

கனலெரி கணபண குணமணி யணிபணி
கனவளை மரகத, காசாம்பர கஞ்சுளி
தூசாம்படி கொண்டவள்

கனைகழ னிணையல ருயிரவி பயிரவி
கவுரிக மலைகுழை, காதார்ந்தசெ ழுங்கழு
நீர்தோய்ந்தபெ ருந்திரு

கரைபொழி திருமுக கருணையி லுலகெழு
கடனிலை பெறவளர், காவேந்திய பைங்கிளி
மாசாம்பவி தந்தவன்

அரணெடு வடவரை யடியொடு பொடிபட
வலைகடல் கெடவயில், வேல்வாங்கிய செந்தமிழ்,
நூலோன்கும ரன்குகன்

அறுமுக னொருபதொ டிருபுய னபிநவ
னழகிய குறமக, டார்வேய்ந்தபு யன்பகை
யாமாந்தர்க ளந்தகன்

அடன்மிகு கடதட விகடித மதகளி
றனவர தமுமக, லாமாந்தர்கள் சிந்தையில்
வாழ்வாம்படி செந்திலில்

அதிபதி யெனவரு பொருதிறன் முருகனை
யருள்பட மொழிபவ, ராரர்ய்ந்துவ ணங்குவர்
தேவேந்திர சங்கமே

திருப்புகழ்

1 இருவினையின் மதி மயங்கித் திரியாதே
எழுநரகி லுழலு நெஞ்சுற் றலையாதே
பரமகுரு அருள் நினைந்திட் டுணர்வாலே
பரவு தரிசனையை யென்றெற் கருள்வாயே
தெரிதமிழை யுதவு சங்கப் புலவோனே
சிவன ருளுமுருக செம்பொற் கழலோனே
கருணை நெறிபுரியு மன்பர்க் கெளியோனே
கனக சபை மருவு கந்தப் பெருமாளே

2 கருப்பற் றூறிப் பிறவாதே
கனக்கப் பாடுற் றுழலாதே
திருப்பொற் பாதத் தநுபூதி
சிறக்கப் பாலித் தருள் வாயே
பரப் பற்றுருக் குரியோனே
பரத்தப் பாலுக் கணியோனே
திருக்கைச் சேவற் கொடியோனே
செகத்திற் சோதிப் பெருமாளே

முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்

1 உலகு குளிர எமது மதியி லொழுகு மமுத கிரணமே
உருகு மடிய ரிதய நெகிழ வுணர்வி லெழுந லுதயமே
கலையு நிறையு மறிவு முதிர முதிரு மதுர நறவமே
கழுவு துகளர் முழுக நெடிய கருணை பெருகு சலதியே
அலகில் புவன முடியும் வெளியி லளியு மொளியி னிலயமே
அறிவு ளறிவை யறியு மவரு மறிய வரிய பிரமமே
மலையின் மகள்கண் மணியை யனைய மதலை வருக வருகவே
வளமை தழுவு பருதி புரியின் மருவு குமரன் வருகவே

2 இழுமென் மொழித்தெளி தமிழின் வடித்திடு நவரசமே
இதயவிருட் டற வுணர்விலுதித்திடு சுடரொளியே
கழுவுமணிக்கல னடுவிலிழைத்திடு குலமணியே
கனிதருமுக்கனி யொடுவடிகட்டிய சுவையமுதே
ஒழுகுநறைச்செழு மலர்விரியக்கமழ் புதுமணமே
உருகுமுளத்தருள் பெருகி யுவட்டெழு சலநிதியே
பழமறை கட்கொரு முதல்வன்முழக்குக சிறுபறையே
பருதிபுரிச்சிறு குமரன் முழக்குக சிறுபறையே

திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை

பூவே பூவிற் பரிமள மேயப் பூநிறை சுவைநறவே
பொங்குங் கடலே கடலிலுதித்தெழு புனிதத் தெள்ளமுதே
காவே காவிற் கொஞ்சும் பஞ்ச வனக்கட வுட்கிளியே
கண்ணே கண்ணுறு பாவாய் பூவாய் கனியே கனிரசமே

தேவே தேவர் சிரோமணி யேயென் சீருயி ரேயுயிரிற்
செம்பொரு ளே அரு ளேமுழு மணியே மணியிற் றேசிகமே
மூவா மறையே மறையின் பொருளே முத்தந் தந்தருளே
முத்தமிழ் நற்சம ரப்பதி நாயக முத்தந் தந்தருளே

2 கருத்தே புகுந்து கதிகாட்டுங் கண்ணே வருக மெய்ஞ்ஞானக்
கரும்பே வருக கருணைபொழி காரே வருக ஆனந்தப் [கிளிப்
பெருக்கே வருக யாங்கள்பெறும் பேறே வருக மறைசொல்
பிள்ளாய் வருக பிறங்குதெய்வப் பெருமாள் வருக குறமடக்
தருக்கே வருக மிடியகற்றுந் தருவே வருக மன்பதைக்கோர் [தை
தஞ்சே வருக எமையளிக்குந் தாயே வருக பவப்பிணிக்கு
மருத்தே வருக சமரபுரி வாழ்வே வருக வருகவே
மறையின் சிரமெய்ப் பொருளான வள்ளல் வருக வருகவே

3 விதையாயிருக்கும் ஐந்தெழுத்தும் வேதாகமும் முத்தமிழும்
விளங்குஞ் சரியா திகள்நான்கும் வீறுகியமெய்ச் சிவமதமும்
சுதையா தரிக்குந் திருநீறுஞ் சோதிநயனத் திருமணியும் [யார்
துகள்தீர் பத்திவிதி நெறியின் தொடர்புஞ் செடிதீர்மெய்யடி
இதயாலயத்தைப் பிரியா தங்கிருள்தீர்ஞான மணிவிளக்கும்
இலங்கு மவுனந் துளும்பாத இன்ப வளனுஞ் சந்ததமுஞ்
சிதையா தளிக்கு மோரிறையே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
தேரூர் வீதிப் போரூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே

4 எண்ணிய எண்ணிய வாறே சிறியனுக் கீந்தருளும்
புண்ணிய னேநின் மகிமையை யோர்ந்திலன்பொய்யவ
கண்ணுறு மாமணி யேகருத் தூறும் கனிரசமே [னேன்
தண்ணளி மாமுகி லேபோரி மேவிய சண்முகனே

5 தாயாம் எனக்குரிய தாதையாஞ் சற்குருவாம்
தேயாக் கருணைபொழி தெய்வமாம் — மாயப்
பொருள்நீக்கும் அன்பர் புனிதவீ டேற
இருள்நீக்கும் போரூர் இறை.

6 கேட்டதெலாம் பாலிக்குங் கேடிலாத் தாதாவும்
வீட்டுநெறி காட்டும் வியன்குருவும்—நாட்டமென
உள்நின்று நாயேற் கொளிகாட்டுஞ் சிற்பரனும்
எண்ணின்ற போரூ ரிறை

7 ஏதுபிழை செய்தாலும் ஏழையே னுக்கிரங்கித்
தீது புரியாத தெய்வமே — நீதி
தழைக்கின்ற போரூர்த் தனிமுதலே நாயேன்
பிழைக்கின்ற வாறு நீ பேசு

8 குமரா நமவென்று கூறினோ ரோர்கால்
அமராவதி யாள் வரன்றி — யமராசன்
கைபுகுதார் போரூரன் கால்புகுவார் தாயுதரப்
பைபுகுதார் சேரார் பயம்

9 ஆனந்த மாகடலே ஆரா வமுதமே
மோனந் தருஞ்சுடரே முத்திவித்தே — தேனந்து
கஞ்சமலர் வாவிக் கனபோரூர் ஐயா நீ
தஞ்சமெனக் காத்தாள் சரண்

திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

1 உருகாமன முஞ்சிவஞான முணராவறிவு முனதுபுகழ்
ஓதாநாவு மோதக்கேட் டுவந்தேயி னியநதிபோலப்
பெருகாவிழியு முடையேனைப் பிறவிக்கடலில் வீழாமற்
பேணியெடுத்திங் கெனதுள்ளம் பிரியாவிரிஞ்சைப் பதிவாழும்
முருகாவருக சதுர்வேத முதல்வாவருக வினைதீர்க்கும்
முனைவாவருக மலராறு முகவாவருக திருமாலின்
மருகாவருக மயிலேறு மன்னுவருக அடியார்கள்
வாழ்வேவருக தெய்வசிகா மணியேவருக வருகவே

2 தேவேவருக திருவிரிஞ்சைச் சேயேவருக தெவிட்டாத
தேனேவருக சுவையமுதத் தெளிவேவருக கதிகொடுக்குங்
காவேவருக பெருங்கருணைக் கடலேவருக கலைபொழியுங்
காரேவருக மரகதத்தின் கண்ணேவருக விண்ணோர்கள்

கோவேவருக பெரியகுணக் குன்றேவருக வுபதேச
குருவேவருக சிவஞானக் கொழுந்தேவருக ஒருகரத்தின்
மாவேலெடுத்த பரப்பிரம வடிவேவருக அடியார்கள்
வாழ்வேவருக தெய்வசிகா மணியே வருகவருகவே

3 பூத்தேயுலகம் புரப்பாளைப் பொய்யர்தமக்குக் கரப்பாளைப்
பொழியுங்கருணை விழியாளைப் பொற்புங்கற்பு மழியாளைக்
கூத்தையுடையா னிடத்தாளைக் குவிமாமுலைமேல் வடத்தாளைக்
குறையாவெண்ணெண் கலையாளைக்குளிர்சேரிமயமலையாளை
மாத்தேவருக்குந் தெளியாளை வணங்குமடியார்க் கெளியாளை
வரையைச் சிலையாவளைத்தாளை மறைக்கு முதலாய்முளைத்
[தாளை
ஆத்தேஆத்தே யெனுங்குமரா அடியேஞ்சிற்றி லழியேலே
அரசேவிரிஞ்சைப் பதிவாழ்வெ அடியேஞ்சிற்றி லழியேலே

4 பொய்யாவுளத்தி விருப்பாரைப் பொலியுங் கயிலைப்
பொருப்பாரைப்
பொருமாகரியை யுரிப்பாரைப் புரமூன்றெரிய எரிப்பாரைக்
கையார் மறிமான்மழுவாரைக்கமலாலயன்மால்தொழுவாரைக்
கனகசபையில் நடிப்பாரைக் கங்கைமுடியில் முடிப்பாரை
மையார்மலத்தை யொழிப்பாரை மதவேளெரிய விழிப்பாரை
மறலிநடுங்கப் பொருவாரை வழிக்குத்துணையா வருவாரை
ஐயா ஐயா வெனுங்குமரா அடியேஞ்சிற்றி லழியேலே
அரசேவிரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே அடியேஞ் சிற்றிலழியேலே

5 இம்மாநிலத்தை அளந்தானை இகல்மாமருதம் பிளந்தானை
இலங்காபுரியைக் கெடுத்தானை இமையோர்க்கமிர்தங்
கொடுத்தானைக்
கைம்மாவிடுக்கண் களைந்தானைக் ககனமளவா வளர்ந்தானைக்
கன்றால்விளவை எறிந்தானைக் கருதாருள்த்திற் பிரிந்தானை
மைம்மாசுணத்தி னடித்தானை வருபாரதத்தை முடித்தானை
வையமனைத்து மயின்றானை வடத்தினிலையிற் றுயின்றானை
அம்மான்அம்மா னெனுங்குமரா அடியேஞ்சிற்றி லழியேலே
அரசேவிரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே அடியேஞ்சிற்றில் அழியேலே

முத்துக்குமாரசுவாமி திருவருட்பா

1 பொன்னெடுங் குன்றே யனந்தசந் த்ரோதயம் போலவரும்
ஞானவொளியே
பொய்யிருளை நீக்கியிடுமெய்யிரவியுதயமேபூரணானந்தசுகமே
அன்னையினு மன்புமிகு மன்புருவ மேயிருவ ரறிவரிய வொரு
பிரமமே
அருமருந்தே யமுதசலதியே அடியா ரறிந்தகரு கூலமே
யென்று
உன்னையே பாடிநின்று ஆடியிரு கண்ணில் நீரோட ரோமஞ்
சிலிர்ப்ப
உள்ளங் கரைந்துருக அடியனே னைந்த உல்லாசமாவ
தென்றோ
முன்னைவினை தீர்த்தருளு மன்னனே புள்ளூரின் முக்கட்
குருக்கள் குருவே
முத்தர்குரு வேயோக சித்தர்குரு வேபால முத்துக் குமார
குருவே

திருமுருகாற்றுப்படை

1 உன்னை யொழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன் — பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்தி வாழ்வே

2 அஞ்சுமுகந் தோன்றி லாறுமுகந் தோன்றும்
வெஞ்சமரந் தோன்றில் வேல்தோன்றும் — நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கி லிருகாலுந் தோன்றும்
முருகாவென் றோதுவார் முன்

3 முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யீசன் மகனே — ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்

தாயுமானவர் பாடல்

அஞ்சுமுகங் காட்டாமல் ஆறுமுகங் காட்டவந்த
செஞ்சரணச் சேவடியைச் சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ

அஷ்டோத்தரசத நாமங்கள்

ஓம் கந்தாயநம :
ஓம் குகாயநம :
ஓம் ஷண்முகாயநம :
ஓம் பாலநேத்திரசுதாயநம :
ஓம் பிரபவேநம :
ஓம் பிங்களாயநம :
ஓம் கிருத்திகாசூநவேநம :
ஓம் சிகிவாகநாயநம :
ஓம் துவிஷட்புஜாயநம :
ஓம் திரிஷணேத்திராயநம : 10

ஓம் சத்திதராயநம :
ஓம் விகிதாசிவப்பிரபஞ்சாயநம :
ஓம் தாரகாசுரசங்காரிணேநம :
ஓம் ரக்ஷோபலவிமர்த்தநாயநம :
ஓம் மத்தாயநம :
ஓம் பிரமத்தாயநம :
ஓம் உன்மத்தாயநம :
ஓம் சூரசங்க ரக்ஷித்திரேநம :
ஓம் மதுபசேளுபதயேநம :
ஓம் பிராக்ஞாயநம : 20

ஓம் கிருபாளவேநம :
ஓம் பக்தவத்ஸலாயநம :
ஓம் உமாசுதாயநம :
ஓம் குமாராயநம :
ஓம் கிரௌஞ்சதாரணாயநம :
ஓம் சேநாந்கியேநம :
ஓம் அக்கினிஜன்மனேநம :
ஓம் விசாகாயநம :
ஓம் சங்கராத்மஜாயநம :
ஓம் சிவசுவாமிநேநம : 30

ஓம் கணசுவாமிநேநம:
ஓம் சர்வசுவாமிநேநம:
ஓம் சநாதநாயநம:
ஓம் அநந்தசக்தயேநம:
ஓம் அக்ஷோப்பியாயநம:
ஓம் பார்வதிப்பிரியநந்தநாயநம:
ஓம் கங்காசுதாயநம:
ஓம் சரோத்பூதாயநம:
ஓம் பாவகாத்மஜாயநம:
ஓம் ஆஹுதயேநம: 40
ஓம் ஜிரும்பாயநம:
ஓம் பிரஜிரும்பாயநம:
ஓம் உஜிரும்பாயநக:
ஓம் கமலாசனசந்நுதாயநம:
ஓம் ஏகவர்ண்ணாயநம:
ஓம் துவிவர்ண்ணாயநம:
ஓம் திரிவர்ண்ணாயநம:
ஓம் சதுர்வர்ண்ணாயநம:
ஓம் பஞ்சவர்ண்ணாயநம:
ஓம் பிராஜாபதயேநம: 50
ஓம் அபராயநம:
ஓம் அக்நிகர்ப்பாயநம:
ஓம் சமிகர்ப்பாயநம:
ஓம் விசுவரேதஸேநம:
ஓம் சுராரிக்னேநம:
ஓம் இரணியவர்ண்ணாயநம:
ஓம் சுபகிருதேநம:
ஓம் வசுமதேநம:
ஓம் வடுவேஷத்திருதேநம:
ஓம் பூஷணேநம: 60
ஓம் கபஸ்தயேநம:
ஓம் ககநாயநம:
ஓம் சந்திரவர்ண்ணாயநம:

ஓம் கலாதராயநம :
ஓம் மாயாதராயநம :
ஓம் கைவல்லியாயநம :
ஓம் கலாத்மகாயநம :
ஓம் விசுவயோநயேநம:
ஓம் அமேயாத்மநேநம: 70
ஓம் தேஜோநிதயேநம :
ஓம் அநாமயாயநம :
ஓம் பரமேஷ்டிநேநம :
ஓம் குருவேநம :
ஓம் பிரமணேநம :
ஓம் வேதகர்ப்பாயநம :
ஓம் விரஜஸேநம :
ஓம் வசவேநம :
ஓம் புளிந்தகன்னியாபர்த்திரேநம :
ஓம் மகாசாரசுவதப்ரதாயநம : 80
ஓம் ஆசிரதாகிலதாத்திரேநம :
ஓம் சோரக்நாயநம :
ஓம் ரோகநாசநாயநம :
ஓம் அநந்தமூர்த்தயேநம :
ஓம் சிகண்டிகிருதகேதநாயநம :
ஓம் டம்பாயநம :
ஓம் பரமடம்பாயநம :
ஓம் மகாடம்பாயநம : 90
ஓம் விருஷாகபயேநம :
ஓம் காரணோபாத்ததேகாயநம :
ஓம் காரணாதீதவிக்ரகாயநம :
ஓம் அநீச்சுவராயநம :
ஓம் பிராணாயநம :
ஓம் பிராணாதாராயநம :
ஓம் பராத்பராயநம :
ஓம் விரத்தபர்த்திரேநம :
ஓம் வீரக்நாயநம :

ஓம் ரக்தாயநம:
ஓம் சாமாயநம: 100
ஓம் பிங்களாயநம:
ஓம் பகுவர்ண்ணாயநம:
ஓம் கோபதேயநம:
ஓம் தக்ஷிணாத்தியபரப்பிரதாயநம:
ஓம் சர்வேசுவராயநம:
ஓம் லோககுரவேநம:
ஓம் அசுராநீகமர்த்தநாயநம: 108
ஓம் ஸ்ரீ சுப்ரமண்யமூர்த்தயேநம:

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

(காப்பு)

1 துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் — கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங்கை கூடு நிமலரருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை

2 அமரரிடர் தீர அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மைய நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக

வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரஹண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரஹ வீரா நமோநம
நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
வசர ஹணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
உய்யொளி சௌவும் உயிரையுங் கிலியும்
கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொளி யையும்
நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்தினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்

பல்பூ ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
செககண செககண செககண செகண
மொகமொக மொகமொக மொகமொகமொகென
நகநக நகநக நகநக நகென
டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேண் முந்து
என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா விநோதனென்
றுன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க

கதிர்வே லிரண்டு கண்ணினைக் காக்க
விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காகக்
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை யிரத்ந வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க

முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
அரையிரு டன்னில் அனையவேல் காக்க
ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியி னோக்க
தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைக டின்னும் புழைக்கடை முனியும்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரமரா க்ஷதரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லினு மிருட்டிலும் எதிர்படு மண்ணரும்
கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டா ளங்களும்
என்பெயர் சொலவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
நகமு மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்

பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்
காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றான் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோட
படியினின் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி யுருட்டி கால்கை முறிய
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதிற்செதி லாக
சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் றணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட
புலியு நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயி ரங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதுட னிறங்க
ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்

சூலை சயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
ஈரே ழுலகமும் எனக்குற வாக
ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்து றவாகவும்
உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
சரஹண பவனே சைலொளி பவனே
திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா
சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
காரார் குழலாள் கலைமக ணன்றாய்
என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்

பாடினே னாடினேன் பரவச மாக
ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் பூதியை
நேச முடன்யான் நெற்றியி லணியப்
பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
அன்புட னிரக்ஷி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்தால்
பெற்றவ னீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையின் மாலையில் கருத்துட னாளும்
ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்

ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோண் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்கர ரத்தடி
அறிந்தென துள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்
வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க்கு வந்தமுத ளித்த
குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்ற
எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றென துள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே

மயில் நடம் இடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணஞ் சரணஞ் சரஹண பவஓம்
சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்

(பக்கம் 25) 143-வது பாசுர விளக்கம்

(கல்லகம் குடைந்த செவ்வேற் கந்தன்)

பல்லுயிர்க்கு அருளைப் பூத்து என்றது அறிவும், தொழிலும், வலியும், குணமுமின்றி அணுத்துவம் பூண்டு ஆணவ மலமென்னும் இருளிற் கிடந்து தடுமாறி இடருழக்கும் பல்வகை உயிர்க்கும் குருடருக்குக் கோல் கொடுத்ததுபோலத் தனுகரணாதிகளைக் கொடுத்து அவ்விருளினின்றும் வெளிவருமாறு அருள்புரியக் கருதிய இச்சையை. இவ்வருள்காய் தோன்றற்குக் காரணமாகிய பூப்போன்று நிற்றலின் பூ என உருவகிக்கப்பட்டது. இதனுற் கேவல நிலையிலே உபகரித்தல் கூறப்பட்டது. கேவலமாவது உளதாந்தன்மை யாகிய தனிநிலை. "கேவலந்தன் னுண்மை" (சித்தியார்).

பவநெறி என்றது ஆணவமாகிய அவ்விருளினின்றும் நீக்கி அவ்வுயிர்களுக்குத் தனுகரணாதிகளைக் கொடுத்து மயக்கம் நீக்குதற்கு இயன்ற வழியாகிய பிறவி வழியை. இது பூவினின்றும் தோன்றிய காய் போலப் பயன்படல் நோக்கிக் காயென உருவகிக்கப்பட்டது. இதனல் சகலநிலையிலே உபகரித்தல் கூறப்பட்டது. சகலமாவது கலை முதலியவற்றேடு கூடிய நிலை.

அன்பர் என்றது பாச நீக்கமுஞ் சிவத்துவப் பேறும் அடைந்து சுத்த நிலையாளராகிய அயரா அன்பினரை. சுத்தமாவது மலம் நீங்கிய தூயநிலை.

முருகக் கடவுளின் வரலாறு

முருகக் கடவுள் தமிழ் நாட்டில் தொன்று தொட்டு மிகுதி யாக வணங்கப்படும் தெய்வ மூர்த்தியாம். இம்மூர்த்தி சிவ பிரானது பல மூர்த்தங்களுள் ஒன்று. முருகக் கடவுள் வழிபாடு பண்டைத் தமிழ்ச் சங்க நூல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. பத்துப் பாட்டின் முதல் நூலாகிய திருமுருகாற்றுப்படை இக்கடவுளை வந்திப்பது. சங்கப் புலவருள் ஒருவராகிய நக்கீரதேவரால் இது பாடப்பட்டது. இவ்வாற்றுப்படை பதினோராந் திருமுறைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றாகவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அது சிவபிரானுக்கும் முருகக் கடவுளுக்கும் பேதமில்லை என்பதைக் காட்டும். முருகரைச் சிவபிரானது இளைய குமாரர் என்பது உபசாரமேயாம். முருகர் ஆறு திருமுகங்களும், பன்னிரண்டு திருக் கண்களும், பன்னிரண்டு கைகளும், இரண்டு கால்களும் உடையவர். கொடி, குலிசம், தோட்டி, அஸ்திரம் வேல் என்னும் ஐந்து ஆயுதங்கள் முறையே பொருந்திய கரங்களும் அபய கரமுமே வலக் கரங்களாம். தாமரை, மணி, மழு, தண்டு, வில் என்னும் ஐந்தையும் முறையே கொண்ட கரங்களும் வரத கரமுமே இடக் கரங்களாம்.

சக்தி

வள்ளி நாயகியார் தெய்வயானை அம்மையார் இவரது சக்தி என்று கூறப்படுவர். சிவபெருமான் மும்மூர்த்தியாய் நின்று முத்தொழிலையும் செய்பவர் தாமென்பதைச் சூலப் படையால் உணர்த்துவது போல இவரும் இச்சா சக்தியாகிய வள்ளி அம்மை யாலும் கிரியா சக்தியாகிய தெய்வயானை அம்மையாலும் ஞான சக்தி யாகிய வேலாயுதத்தாலும் உணர்த்துகின்றனர். வேற்படை யானது சிவசத்தியே யாகையால் அதைக் குமாரக் கடவுளே என்று தியானித்தல் வேண்டும்.

சிவபெருமான் ஞானாசாரியராக எழுந்தருளிய பராசத்தி யாகிய ஞானசத்தியைக் கொண்டு உயிர்களின் பாசத்தை ஒழித்துத் திருவடிப் பேற்றைத் தருதல் போல, முருகரும் இச்சா, [illegible]ன, கிரியா சத்திகள் மூவிலை போலக் கிளைத்தெழுந்து பவக் [illegible]லை வற்றச்செய்யும் ஞானசத்தியாகிய வேலைக்கொண்டு

உயிர்களின் பாசத்தை நீக்குவர். சூரபன்மன், சிங்கமுகா சூரன், தாரகன், கிரவுஞ்சமலை முதலியவற்றை வேலினல் அழித்தமை ஞானசத்தி என்பதை மெய்ப்பிக்கும். மற்றையத் திருக்கரங்களில் உள்ள ஆயுங்கள் பதினொரு உருத்திரர்களின் அடையாளமாகும்.

முருகக் கடவுள் ஆணவம், கன்மம், மாயையாகிய சூரன், சிங்கன், தாரகன் ஆகிய மூவரையும் அழித்து ஆணவமாகிய மயிலை வாகனமாகக்கொண்டது அடியார்களுடைய ஆணவத்தை அடக்கும் ஆற்றல் தமக்குள்ள தென்பதையும் சேவலைக் கொடியாக ஏற்றியது திருவருளாகிய பரஞானத்தைக் கொடுப்பவர் தாம் என்பதையும் அறிவித்தற் பொருட்டாம். இம்மூர்த்தி தோன்றியது தேவர்களைத் துன்பம் செய்யும் அவுணர்களை ஒழித்து தேவர்களைக் காப்பதற்காம்.

முருகக் கடவுளின் நாமங்கள்

சுப்பிரமணியன், கார்த்திகேயன், கந்தன், சண்முகன், செவ்வேள், சேய், வேலன், குறிஞ்சிக் கிழவன், சரவணபவன், குகன், கடம்பன், ஆசான், விசாகன், சேந்தன், சிலம்பன், புலவன், கோழிக் கொடியன், மயில் வாகன், வள்ளிகாந்தன், சூர்பயங்கரன் முதலியன. இப்பெயருட் சில வேதங்களில் பேசப்பட்டுள்ளன. ஆகலின் இவர் தமிழ்த் தெய்வமே என்று இக்காலத்திற் சிலர் கூறுவது பொருந்தாது. யசுர் வேத சுலோகம் ஒன்று சுப்பிரமணிய ஓம் என்று மும்முறை கூவி முடிகின்றது. அதர்வசிகம், சுவேதாஸ்வரம் முதலிய உபநிடதங்களில் இவர் பெயர் கந்தன், குமரன் என முறையே காணப்படுகின்றது. ஸ்காந்த மகாபுராணம், குமாரதந்திரம், குமாரசம்பவம் முதலிய வடமொழி நூல்கள் இப்பெருமானின் பிரபாவத்தை மிக விரிவாகக் கூறுகின்றன. இக்கடவுளையே வணங்குபவர் "கௌமாரர்" எனப் படுபவர். கௌமார மதம் முன் காலத்தில் விளக்க முற்றிருந்ததாகக் கூறுப.

முருகரின் வரலாற்றையும் சிறப்பையும் புகலும் தமிழ் நூல்களாவன:—

கந்த புராணம், உபதேச காண்டம், கந்த புராணச் சுருக்கம், கந்த புராண வெண்பா, திருச்செந்தூர்ப் புராணம், மயூரகிரிப் புராணம், திருத்தணிகைப் புராணம், மயூராசலப் புராணம், பழநிப் புராணம், கதிர்காமப் புராணம், குமாரசாமீயம், கந்த

சஷ்டிப் புராணம், கதிரை மலைப் பள்ளு, சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம், திருச்செந்திற் கலம்பகம், கதிர்காமக் கலம்பகம் முதலியன.

தோத்திர நூல்களாவன:

திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்புகழ், கந்தரநுபூதி, கந்தரலங்காரம், திருவகுப்பு, திருப்போரூர்ச் சந்நிதி முறை, திருத்தணிகைச் சந்நிதிமுறை, கந்தர்கலி வெண்பா, முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத் தமிழ், திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், கந்தர்சஷ்டிக் கவசம், காசிக்கதிர்காம வேலர் திருவருட்பா, திருச்செந்தூரகவல், சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம், திருத்தணிகைத் திருவிருத்தம், முத்துக்குமாரசாமி திருவருட்பா, முருகர் அந்தாதி, திருத்தணிகை ஆற்றுப்படை, கதிரைமலைப் பேரின்பக் காதல் முதலியன.

முருகரை வழிபட்டு பேறுபெற்ற அடியார்கள்:—

நக்கீரர், கச்சியப்ப சிவாசாரியர், அருணகிரியார், குமர குருபரர், சிதம்பர சுவாமிகள், தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணிய முனிவர், தண்டபாணிச் சுவாமிகள், பாம்பன் சுவாமிகள் முதலியோர்.

இவருடைய விரதங்களாவன:

வெள்ளிக் கிழமை, கார்த்திகை, கந்த சட்டி என்பவை.

இவரது விசேஷ தலங்கள்

திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழநி, அழகர் கோயில், குன்றக்குடி, சிக்கல், வைத்தீசுரன் கோயில், வயலூர், மைலம், திருப்போரூர், கந்தகோட்டம், திருத்தணி, இலஞ்சி, சேயூர், கதிர்காமம், திருச்செங்கோடு, சுவாமி மலை முதலியனவாம்.

இவரைக் குறித்து செபிக்கும் மந்திரம்

முருக சரவணபவ சண்முக குக என்று சிவராத்திரி புராணம் கூறும். சுப்பிரமணியன் என்னும் பெயரின் பொருள் சிவனும் திருமாலும் ஐக்கியமான நிலை என்பதாம். ஆகலின் இருவரும் சேர்ந்த மூர்த்தமே அஃதாம்; சரவணபவ என்னும் சொற்றொடரும் இப்பொருளையே தரும். [சரவணன் - நாராயணன்; பவன் - சிவபெருமான்] திருச்செந்தூர்ப் புராணம் இவ்வாறு கூறுகின்றது.

சில பரம்பரைக் கதைகள்:

நக்கீரர்

கைலாயத்தைத் தரிசிக்க யாத்திரையாகச் சென்ற நக்கீரர் இமயாசலத்திலுள்ள ஓர் தடாகத்தில் நீராடி அதன் கரையிலுள்ள ஆலமரத்தின் கீழ்ப் பூசை புரிந்தார். அச்சமயத்தில் அம்மரத்தின் இலையொன்று பாதி நீரினும் பாதி நிலத்திலுமாக விழுந்தது. நீரில் விழுந்த பாதி மீனாகவும் நிலத்தில் விழுந்த பாதி பறவையாகவும் உருவடைந்து ஒன்றையொன்று இழுக்கலாயின. இவ்வதிசயத்தைக் கண்ட கீரர் புத்தியைச் சிதறவிட்டனர். இங்ஙனம் பூசையில் வழுவினோர் 999பேரைக் குகையில் அடைத்து வைத்து ஆயிரவராக ஆனபின் உண்ணக் கருதியிருந்த ஓர் பூதமானது இவரையும் அக்குகையில் அடைத்துவிட்டு நீராடச் சென்றது. முன்னரே அக் குகையில் அடைபட்டிருந்தவரெல்லாம் நக்கீரரைக் கண்டதும் உம்மால் எல்லாருக்கும் இறுதி வந்தது என்று வருந்தினர். அதைக் கேட்ட நக்கீரர் முருகப்பெருமான் மீது திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாடியருளினர். முருகப்பிரான் அங்கே எழுந்தருளி பூதத்தைக் கொன்று யாவரையும் சிறையினின்றும் மீட்டருளினர். இதனை "இன்றென்னைக் கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும் மெய்விடா வீரன் கைவேல்" என்பதனல் அறியலாம்.

ஔவையார்

ஔவையாரின் கல்விச் செருக்கை அடக்கக் கருதி முருகப்பிரான் ஓர் திருவிளையாடல் புரிந்தார். ஔவையார் காட்டு வழியாகப் போகும் போது, குமரேசன் பசுக்களை மேய்க்கும் சிறுவன் போல் வேடம் பூண்டு நாவல் மரத்திலேறிப் பழம் பறித்துத் தின்பவன் போல நடித்தனர். அம் மார்க்கத்திற் சென்ற ஔவையார் அச்சிறுவனைக் கூவி அழைத்து சில பழங்களைக் கேட்டனர். சுடுபழம் வேண்டுமோ சுடாப் பழம் வேண்டுமோ என்று சிறுவர் கேட்டனர். ஔவையார் திகைத்தனர். பழங்களில் இதென்ன புதுமை என்று நினைத்து சுடு பழமே வேண்டும் என்றனர். குமாரக் கடவுள் அளிந்த பழங்களிற் சிலவற்றைப் பறித்து மணலில் எறிந்தனர். அப்பழங்களை ஔவையார் பொறுக்கி எடுத்து அவற்றில் ஒட்டியிருந்த மணல் போகும்படி ஊதினர். அதனைப்

பார்த்த குமரநாயகன், கிழவியே! சுட்டது போலும்! சுட்டது போலும்! என்று கேலி செய்தனர். ஔவையார் அப்போதுதான் சுடுபழம் இன்னதென்பதை அறியலானார். ஒரு சிறுவனால் வெட்கப்பட நேர்ந்ததே என்று துன்பமுற்றார். அப்போது முருகர் தமது உண்மை உருவத்தைக் காட்டினார். இதனால் முருகனுக்குச் சகலகலாநாதன் என்னும் பெயர் உண்டாயது.

பொய்யாமொழிப் புலவர்

பாண்டி மண்டல வழியிலே ஒரு பாலைவனத்தருகிலே பொய்யாமொழிப் புலவர் செல்லும் போது முருகவேள் ஒரு வேடனாய் நின்று பயமுறுத்தி "என் பெயர் முட்டை என வைத்து இப்பாலைவனத்தையுஞ் சுட்டி நற்றுயிரங்கலாக ஒரு வெண்பா பாடு" என்றனர். பின்னர் அது சுவையில்லை என்று முருகர் புலவர் பேரை வைத்துப் பாடினார்.

பொய்யாமொழிப் புலவர் பாடியது.

பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கானலிலே
என்பேதை செல்லற் கியைந்தனளே. — மின்போலும்
மானவேன் முட்டைக்கு மாறாய தெவ்வர்போங்
கானவேன் முட்டைக்குங் காடு

முருகவேள் பாடியது.

விழுந்ததுளி யந்தரத்தே வேமென்றும் வீழின்
எழுந்து சுடர்சுடுமென் றேங்கிச் — செழுங்கொண்டல்
பெய்யாத கானகத்தே பெய்வளையும் போயினள்
பொய்யா மொழிப்பகைஞர் போல்

இச்சம்பவத்தைத் திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ் பின்வருமாறு கூறுவதைக் காண்க :—

பொய்யாமொழிப் புலவர் மதுரையிற் சங்கம்புரக்க
எழுநாள் மறவனைப்
புறவுறவளைத் தெனதுபெயர் முட்டை பாடெனப்
பொன்போலு மென்றுபாட
வெய்யான பாலைக்கிதேலாது நும்பெயர் விளம்பென
விளம்ப அவர்மேன்
விழுந்ததுளி யென்றெடுத்துப் பாடியவர் நாவில்
வேல்கொடு பொறித்தசதுரா!

"கையாறி ரண்டுடைக் காளைதன் வாயிற் கவிதைகொண்ட பொய்யாமொழி" என்று தொண்டைமண்டல சதகம் கூறும்.

கந்த சுவாமியின் தத்துவார்த்த விளக்கம்

(ஆறுமுக நாவலர் எழுதிய சுப்பிரபோதத்திற் கண்டது)

முருகக் கடவுள் சரீரங்கொண்டு பிறந்தமையும் தெய்வயானை அம்மையை விவாகஞ் செய்தமையும் கன்னிகையாகிய வள்ளி அம்மை இடத்திற் சென்று அவளைத் தம்மோடு புணர்தற்குடன் படும்படி பிரார்த்தித்து, அவள் உடன்படாமை கண்டு, தமது தமையனாகிய விநாயகக் கடவுளை அழைக்க அவர் யானை வடிவங் கொண்டு வந்தமை கண்டு அஞ்சித் தம்மிடத்தே அடைக்கலம் புகுந்த அவளைப் புணர்ந்தமையும் கந்த புராணத்திற் கூறப்படுவன இழிக்கப்படுவனவன்றோ என்பதை ஆராய்வாம்.

நமது பரமபதியாகிய பரமசிவன் பிரதம மகாசிருஷ்டி ஆரம்பத்திலே அருளிச்செய்த முதல் நூல்கள் காமிகம் முதல் வாதுளம் இறுதியாகிய மூலாகமங்கள் 28-ஆம். அவைகளில் பதியாவார் ஆணவம் மாயை கர்மம் என்னும் மும்மலங்களும் அநாதியே இல்லாதவரென்றும் அவருடைய சரீரம் சத்தியா காரியமன்றி மாயாகாரிய சரீரமன்றென்றும், சத்தியாவது அக்கினியிற் சூடு போலச் சிவனுக்கு அபின்னமாகிய சாமர்த்திய மென்றும் விரித்துணர்த்தப்படும். சத்தி அருள் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். அவ்வாகமப் பொருளைச் சுருக்கி உணர்த்தும் சிவஞானசித்தியாரிலும் இவ்வாறே "காயமோ மாயையன்று காண்பது சத்தி தன்னால்" என்றும் "ஆரணமாகமங்கள் அருளினு லுருவுகொண்டு, காரணனருளானுகிற் கதிப்பவரில்லையாகும்" என்றும் கூறப்படுதல் காண்க. இவைகளை ஆராயுங்கால் நமது பரமசிவன் பதி இலக்கணங்களிற் சிறிதும் குறைவில்லாதவரென்பது ஐயந் திரிபறத் தெள்ளிதில் துணியப்படும். கந்த சுவாமி அச்சிவனுக்கு வேறுகாரென்பதும் அந்நூல்களால் தெளியப்படும். மூலாகமங்களும் அவற்றின் வழிநூல் சார்பு நூல்களும் இவ்வாறே சொல்லுகையால், பரமசிவன் பார்வதியைப் புணர்ந்தாரென்றும், கந்தசுவாமி தெய்வயானை அம்மையை விவாகஞ் செய்து புணர்ந்தார் என்றும், வள்ளி நாயகியை

இச்சித்துக் கூடினரென்றும் கூறப்படுதலாலும் புராணங்களிற் சொல்லப்பட்டவை ஒன்றற்கொன்று மாறுதலைப் படுகின்றன அன்றோவெனில் அன்று. பொருள் செம்பொருள் குறிப்புப் பொருள் என இருவகைப்படுமென இலக்கண நூல்கள் விதித் தலானும் சிவ புராணங்கள் சில இடங்களிற் குறிப்பாகப் பொருள் கொள்ளக் கிடக்கு மென்பது மாணிக்கவாசகர் முதலிய சிவாநுபூதிமான்கள் இயற்றிய பல சாத்திரங்களினாலும் குருசம்பிரதாயத்தினாலும் தெள்ளிதில் துணியப்படுதலானும் என்க.

அற்றாயின் சிவன் பார்வதி தேவியைப் புணர்ந்தார் பிரிந்தார் என்பனவற்றிற்கும் கந்தசாமி தெய்வயானை அம்மை, வள்ளி அம்மை என்னும் பெண்கள் இருவரைப் புணர்ந்தாரென்பதற்கும் பொருளென்னையெனிற் கூறுதும். ஆண் பெண் அலி என்னும் மூன்றுமல்லாத அநாதி மலமுத்த பதியாகிய சிவத்தையே சர்வான்மாக்களையும் தோற்றுவித்தலால் ஆண்பாற் படுத்துப் பிதாவெனவும், சூரியனுக்குக் கிரணம் போல் அச்சிவத்துக்கு அபின்னமாயுள்ள சத்தியே நிமித்த காரணமாகிய அச்சிவம் அத்தொழில் இயற்றுதற்குத் துணைக்காரணமாயிருத்தலால் பெண்பாற்படுத்து மாதா எனவும், அச்சிவம் அச்சத்தியோடு கூடி உத்தியோகித்துச் சங்கற்பித்தலையே அவ்வான்மாக்களது தோற்றத்துக்குக் காரணத் தொழிலாகையால், உகந்து புணர்தலெனவும், அச்சங்கற்பம் இல்லாமையையே பிரிதல் எனவும், சொல்லியதென்றறிக. கந்தபுராணத்தில் உத்தரப் படலம் "தேன் மலர்க் கமலத் தண்ணல் செய் தொழில் முற்று மாற்றால், ஆனதன்னருளை யாங்கோரா யிழையாக நல்கி" எனக் கூறுமாற்றானு முணர்க. இனி அக்கினி சத்தி ஒன்றாய வழியும், சுடப்படுவதும் விளக்கப் படுவதும் அடப்படுவதுமாகிய விஷயத்தில் சூடு விளக்கம் அடுதலாகிய தொழிலினால் பலவாதல் போல, கந்தசுவாமியினது சத்தி ஒன்றாய வழியும் கிருத்திய பேதத்தால் இச்சா சத்தி, ஞானசத்தி, கிரியா சத்தி என மூவகைப்படும். அவற்றுள் இச்சாசத்தியாவது ஆன்மாக்களை முத்தியில் அடைவிக்க விரும்புதல்; ஞானசத்தியாவது அவ்வான்மாக்களுடைய கர்மங்களையும் அக்கர்மங்களுக்கு ஈடாகிய தனு கரண புவன போகங்களை உபாதானத் திரயத்தினின்றும் தோற்றுவிக்கும் முறைமை

யையும் அறிதல்; கிரியா சத்தியாவது அவ்வான்மாக்களுக்குக் கர்ம சமத்துவம் பிறப்பிக்கும் பொருட்டுக் கர்மங்களைப் பக்குவா பக்குவமறிந்து கூட்டிப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்தல்.

கந்தசுவாமிக்கு இம்மூன்று சத்திகளுமே புராணங்களில் முறையே வள்ளியம்மை, வேலாயுதம், தெய்வயானையம்மை எனக் கூறப்பட்டன. சைவாகமங்களை ஓதி உணராதார் இவற்றின் உண்மைப் பொருளை உணராது மயங்குவார்கள்.

முருகக் கடவுளின் நாமாவளி விளக்கம்

1 முருகன் — இளமை வாய்ந்தவன், தெய்வத்தன்மை [யுடையவன்
2 கந்தன் — சேர்க்கப்பட்டவன்
3 வேள் — விரும்பப்படுபவன்
4 குகன் — காப்பவன்
5 சேய் — செந்நிறமுடையோன்
6 செட்டி — வைசியருகைப் பிறந்தவன்
7 சரவணபவன் — சரவணவாவியிற் பிறந்தவன்
8 கடம்பன் — கடப்ப மாலை தரித்தவன்
9 ஆசான் — குரு
10 விசாகன் — விசாக நாளிற் பிறந்தவன்
11 சேந்தன் — திருச்செந்தூரை யுடையவன்
12 சிலம்பன் — மலைமகளை உடையவன்
13 புலவன் — அறிவுடையோன்
14 சுப்பிரமணியன் — ஆதியாயும் அநாதியாயுமுள்ள பரம்பொருள்

சுப்பிரமணிய அம்சமுடையவர்.

திருஞானசம்பந்தரும் உருத்திர சருமரும் அபர சுப்பிரமணியரெனப்படுவர். இவ்விருவரும் சுப்பிரமணிய பதவியை அடைந்த புண்ணிய ஆன்மாக்கள் என்பர்.

முருகப் பிரானிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றவர்

கௌசிகரும் அகத்தியரும் முருகக் கடவுளிடத்தில் ஞானோபதேசம் பெற்றனரென்று ஆன்றோர் கூறுப. பிரமாவுக்குப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தனர் என்று கந்த புராணங் கூறும்.

"வேதத்தை ஓதியுணர்ந்தும், மெய்ப்பொருள் துணிவு பெருதவர்க்கும், வேதத்துக்கு அருகரல்லாதவர்க்கும் பயன்படும் பொருட்டு, முன்னரே சிவபெருமானால் நந்தி தேவருக்கும் நந்தி தேவரால் சனற் குமாரருக்குமாக உபதேசிக்கப்பட்டபுராணங்கள், அதி பரிபக்குவ தசையடைந்தவர் மாத்திரம் ஆகமப் பொருளை ஓதியுணர மற்றையோர்க்கு வேதாகமப் பொருள் குறிப்புப் பொருளாய் உண்மறைந்து சொலிக்கவும், செம்பொருள் பிறிதொன்றாய் வெளி நின்று ஒலிக்கவும், கதா ரூபமாக இயற்றப்பட்டனவாதலின், புராணங்களின் உண்மைப் பொருள்களை அறியாதார் அவை வெறுங்கதையாமெனக்கொண்டு விபரீத அர்த்தம் செய்து நிந்தித்துத் தீ நரகுறுவராதலின் அவற்றின் பொருள்கள் குரு முகமாகவே அறிதற்பாலனவாம் என்பதை நம்மனோர் உணரும் பொருட்டே சிவபெருமான் வேதவியாஸரை நோக்கி, "உனக்கு நான்கு வேதங்களும் ஒருவர் உணர்த்தாது நீ ஆராயும் போது அவை உனக்குத்தானே வரும், புராணங்களை மாத்திரம் சனற் குமாரனிடத்திலே கேட்டறிகுதி" என்று அருளிச் செய்தார். புராணங்கள் வேதாகமங்களை அருளிச்செய்த சுத்த சைதன்ய விமலமூர்த்தியாகிய பரமேசுவரன் வாயினின்றே பிறந்தன. ஆதலின் புராணத்திலுள்ள வேதாகம சாரங்கள் அவ்வேதாகம ஆராய்ச்சியுடைய சமயாசாரியர்களால் பரிபக்குவ காலத்துணர்த்தப்பட்டாலன்றி மற்றப்படி புலப்படாவாம். பாலருக்கும் ஞானோதயம் எய்தப்பெறாத மாந்தர்க்கும் அறிவிலாப் பெண்களுக்கும் புராணங்கள் அளிக்கப்பட்டன என்க. விக்ரகத்தின் வெளிரூபமும் அதில் ஆவாகிக்கப்பட்ட ஈசுவரனும் போலவே, புராணங்களின் செம்பொருளும் அவற்றுட் பொதிந்து மறைக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்புப் பொருளுமாம் என்க.

ஒவ்வொரு சாதியாரும் வெவ்வேறு சாத்திர சம்பிரதாயங்களையும் கொள்கைகளையுமுடையார்; ஆகவே அவ்வவர் சாத்திர சம்பிரதாயங்களையும் கொள்கைகளையும் அறியுமுன், அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? அவர்கள் பாஷை எப்படிப்பட்டது? அவர்கள் பேசுவது எப்படி? ஒன்றை விளக்குவது எப்படி? என்பன

முதலியவற்றை முந்தி ஆராய்தல் வேண்டும். பரதகண்டவாசிகளோ தாம் பேசுவது நினைப்பது விளக்குவது எல்லாம் பெரும்பாலும் உபமான ரூப வருணனை கொண்டேயாம். ஏனெனில் இவை அவர்கள் இலக்கியங்கட்குச் சிறந்த இலக்கணங்களாகக் கொண்டு வழங்கப்படும். ஆதலின் ஆரிய திராவிட கிரந்தங்கள் அணியினாற் பெரிதும் புனையப்பட்டு விளங்கும் என்க. இங்ஙனமாயின் வாக்கிய வடிவங்களாயுள்ள வேதாகமப்பொருளை அநுபவ வடிவில் தந்தால்தான் சமானிய சனங்களாயுள்ளவர் அறிவார் என்றும் அவசியங்கண்ட நமது மூதாதையர், பதிகுருத்யாதிகளை அணிகொண்டே விளக்கவேண்டிய அவசியம்கண்ட இடத்து அப்பொருள்களை, வெருளி, வீரம், பயம், சிருங்காரம், இழிவு, புகழ், கருணை, வியப்பு, நகை என்னும் காவியச் சுவைகளைப் பொதிந்து அணிகொண்டு அலங்கரித்துப் புராண வடிவில் எமக்குத் தந்தருளினர்.

காணப்படாத பொருளுக்கு உவமை கூறுவோர் காணப்பட்ட பொருளைக்கொண்டு கூறியே அதனை விளக்குவர். ஒரு தலைவி தன் தலைவன் மீது வைக்கும் அன்புக்கு மேற்பட்ட அன்பு பிறிதில்லை என்பது யாவரும் ஒப்பும் முடிபு. அதுபோலவே பெரியோர்கள் எல்லாம் கடவுள் தாம் செலுத்தும் அன்பை ஆன்மாவாகிய தம்மைத் தலைவியராகவும், கடவுளைத் தலைவராகவும் கொண்டு கூறித் துதிப்பர்.

"முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள், மூர்த்தியவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள், பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள், பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி ஆனாள், அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள், அகன்றாள், அகலிடத்தார் ஆசாரத்தை, தன்னை மறந்தாள் தன்னாமம் கெட்டாள் தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன்தாளே" என்று அப்பர் சுவாமிகள், தமது தெய்வக் காதலை நம்மனோர்க்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

மஹா வேதாகம மந்தர மூர்த்தியாகச் சகளீகரித்துள்ள திருவாரூர்த் தியாகேச மூர்த்தி குகன் கந்த மயமான பிரணவப் பொருளுடனும், பாகம் பிரியாளான பராசக்தியுடனும் சோமா

ஸ்கந்த மூர்த்தியாகத் தேவலோகத்திலிருந்து பூலோகத்தின் ஹிருதய தாமரையான கமலாலய க்ஷேத்திரத்தில் பிரதம மகா சிருஷ்டியாரம்பிக்கும் முன்னே வந்திறங்கிப் பக்தர்களுக்கு மாட்சியளிக்கின்ற பங்குனி உத்தரத்தன்று சுப்ரமணிய மகத்துவமும் விளங்கும்படி தமது உருவா அருவத் திருமேனியில் உள்ளடங்கிய ஸ்கந்தப் பெருமானையும் தமது ஆடரவக் கிண்கிணிக் காலையும் சத்திநி பாதத்தையும் மந்தஹாசத்தையும் ஒருங்கே காட்டும் அற்புதம் திருநாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. "ஆதலின், நமது சத்தி அறுமுகவனும் யாமும் பேதகமல்லம்" என்று சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய அருமையைப் புராணமும் எடுத்துரைக்கின்றது. கந்தபுராணச் செய்யுட்களிலுள்ள ஒவ்வொரு புகழும் சிறப்பும் வேறு எந்தப் புராணத்திலும் இல்லை என்று சொல்வது மிகவும் பொருத்தமேயாம்.

கலி தோஷத்திஞலே சிவ நிந்தனை குருநிந்தனையுடன் புராண நிந்தனையும் சிற்சில இடங்களில் வியாபிக்கும் இக்காலத்திலும் புராணங்களிலுள்ள தத்துவார்த்தத்தையே துருவியாராய்ந்து தெளியவேண்டும் என்னும் இச்சையும் அறிந்தோர் மாட்டுப் பெருகியும் வருகிறது போற்றற்குரியது.

> "அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன்
> முப்புர மெரித்தனன் என்பர் மூடர்கள்
> முப்புரமாவது மும்மல காரியம்
> அப்புர மெரித்தவை யாரறிவரோ"

என்று திருமந்திரம் அறுதியிடுவதுபோல, ஸ்ரீ பாம்பன் சுவாமிகள் எழுதிய **"சுப்பிரமணியம்"** என்ற வியாஸத்தில் கந்தபுராணம் அண்டத்தில் நடந்த கதையைச் சொல்லுவதோடு பிண்டத்தில் என்றும் சுருக்கமாக நடக்கும் கதையையும் விளக்குவதென்று கூறியுள்ளார்கள். பக்தர்களுக்கு நல் விருந்து இது. 1899ம் ஆண்டு' பதிப்பாகியுள்ள **சுப்ரமணிய பிரபாவம்** என்னும் நூலிலும் சைவாகம ரீதியில் தத்துவங்கள் விமரிசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அன்பு கனிந்த அருள் உள்ளம் பெற்றவரும் மெய்யுணர்வு படைத்த மேலோரும் தந்திரங்களின் உண்மைப் பொருள்களை உள்ளவாறு எடுத்து உரைக்கும் வளம் பெற்றவருமாகிய

பிரம்ம ஸ்ரீ N. சுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள் (சென்னை குஹானந்த மண்டலியின் தலைவர்) தாம் இயற்றிய **சுப்ரமண்ய தத்வம்** என்னும் நூலில் ஸ்ரீ ஸ்காந்த புராணம் சங்கர சம்ஹிதையை எடுத்துக் கொண்டு, இச்சம்கிதையின் முதல் ஐந்து காண்டங்களிலுமுள்ள முக்கியமான ஒவ்வொரு கதா பாத்திரத்தையும் நன்கு விமர்சித்து தத்வார்த்தம் நிரூபித்து விரிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள். தத்வார்த்தங்களுக்குச் சான்றாக திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், திருவகுப்பு முதலியவற்றையும் வடமொழி சங்கர சம்கிதையையும் எடுத்தாளுகிறார்கள். முருகன் தமிழ்நாட்டின் தனிப்பெரும் கடவுள். திருப்புகழ் இந்நாளில் எங்கும் பரவி வருகின்றது. கலி தோஷத்திற்கு மருந்து உண்மை தெய்வ பக்திதானே. அறுமுகக் கடவுளின் அவதாரம் மகிமை முதலிய கதைகளின் உண்மைப் பொருளை அறிய இது பேருபகாரமாக இருக்கிறது"

முருகா சரணம்

சில திருப்புகழ் மணிகள்

திருத ரார்க்கொரு காலா ஜே ஜெய
சுரர்கள் ஏத்திடு வேலா ஜே ஜெய
நிமலனார்க் கொரு பாலா ஜே ஜெய—விறலான

நெடிய வேற்படை யானே ஜே ஜெய
எனஇராப் பகல் தானே நான்மிக
நினது தாள்தொழு மாறேதானினி—உடனேதான்

தரையினூழ்த்திரை யேழே போலெழு
பிறவி மாக்கடலூடே நானுறு
சவலைதீர்த் துனதாளே சூடியுன்—அடியார் வாழ்

சபையினேற்றி யின் ஞான போதமும்
அருளி ஆட்கொளு மாறே தானது
தமியனேற்கு முனே நீ மேவுவ—தொருநாளே

தருவினாட் டரசாள்வான் வேணுவின்
உருவமாய்ப் பல நாளே தானுறு
தவசினாற் சிவனீபோய் வானவர்—சிறை தீரச்

சகல லோக்கிய மேதாவ ளூறும்
அசுர பார்த்திவ ஞேடே சேயவர்
தமரை வேற்கொடு நீருயேபட—விழமோதென் று
அருள ஏற்றம ரோடே போயவர்
உறையு மாக்கிரி யோடே தானையும்
அழிய வீழ்த்தெதிர் சூரோடே யமர்—அடலாகி
அமரில் வீட்டியும் வானோர் தானுறு
சிறையை மீட் டரனர் பால்மேவிய
அதி பராக்கிரம வீரா வானவர்—பெருமாளே.

2 சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
தவமுறைதி யானம் வைக்க அறியாத
சடகசட மூடமட்டி, பவவினையி லேசனித்த
தமியன் மிடி யால்மயக்க முறுவேனோ
கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளைசெப்பு
கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே
கடகபுய மீதிரத்ந மணியணிபொன் மாலை செச்சை
கமழு மணமார் கடப்ப மணிவோனே
தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய
சகல செல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு
தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு நீகொடுத்து
தவிபுரிய வேணு நெய்த்த வடிவேலா
அருணதள பாதபத்ம மதுநிதமு மேதுதிக்க
அரிய தமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
அதிசயம நேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த
அழகு திரு வேரகத்தின் முருகோனே

3 குமர குருபர முருக சரவண
குக சண்முக கரி பிறகான
குழக சிவசுத சிவயநமவென
குரவனருள் குரு மணியே யென் று
அமுத இமையவர் திமிர்த மிடுகடல்
அதென அநுதினம் உனையோதும்

அமலை அடியவர் கொடிய வினைகொடும்
அபய மிடுகுரல் அறியாயோ
திமிர எழுகட லுலக முறிபட
திசைகள் பொடிபட வருசூரர்
சிகர முடியுடல் புவியில் விழவுயிர்
திறைகொ டமர் பொரு மயில்வீரா
நமனை யுயிர்கொளு மழலி னிணைகழல்
நதிகொள் சடையினர் குருநாதா
நளின குருமலை மருவி யமர்தரு
நவிலு மறைபுகழ் பெருமாளே

4 பாதி மதிநதி போது மணிசடை
நாத ரருளிய குமரேசா!
பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
பாதம் வருடிய மணவாளா!
காது மொருவிழி காக முறஅருள்
மாய னரிதிரு மருகோனே!
கால னெனையணு காம லுனதிரு
காலில் வழிபட அருள்வாயே!
ஆதி யயனொடு தேவர் சுரர்உல
காளும் வகையுறு சிறைமீளா!
ஆடு மயிலினி லேறி அமரர்கள்
சூழ வரவரும் இளையோனே!
சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு
வாமி மலைதனில் உறைவோனே!
சூர னுடலற வாரி சுவறிட
வேலை விடவல பெருமாளே!

5 ஆறுமுகம ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்று பூதி
ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடுமடி
யார்கள்பத மேதுணைய தென்று நாளும்
ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ ணாஎனது
ஈசஎன மானமுன தென்று மோதும்
ஏழைகள்வி யாகுலமி தேதெனவி னாவிலுனை
யேவர்புகழ் வார்மறையும் என்சொலாதோ
நீறுபடு மாழைபொரு மேனியவ வேலஅணி
நீல மயில் வாக ! உமை தந்தவேளே !
நீசர்கட மோடெனது தீவினையெ லாமடிய
நீடுதனி வேல்விடும மடங்கல் வேலா
சீறிவரு மாறவுண னாவியுணு மானைமுக
தேவர் துணைவா ! சிகரி அண்டகூடஞ்
சேருமழ கார்பழநி வாழ்குமர னேபிரம
தேவர்வர தா ! முருக ! தம்பிரானே!

6 இத்தரணி மீதிற் பிறவாதே
எத்தரொடு கூடிக் கலவாதே
முத்தமிழை யோதித் தளராதே
முத்தியடி யேனுக் கருள்வாயே
தத்துவ மெய்ஞ் ஞானக் குருநாதா
சுத்தசொ ரூபா ! புத் தமுதோனே
நித்தியக்ருதா நற் பெருவாழ்வே
நிர்த்தஜெக ஜோதிப் பெருமாளே

இறவாமற் • பிறவாமல்
எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான
பெருவாழ்வைத் தருவாயே

குறமாதைப் புணர்வோனே
குகனே ! சொற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே
கதிர்காமப் பெருமானே

8 கண்ணுனது திருவடியைக்
கண்டாதரவு பெருகியிரு
கையாற்றொழுதுன் திருக்கோயில்
காலால்வலஞ்செய் துனதுபுகழ்
பண்ணுருகிப் புகழ்ந்துகண்ணீர்
பாயாவெனையுந் தாயாகப்
பரிந்துவளர்க்கும் பெருங்கருணை
படைத்துவிரிஞ்சைப் பதிவாழும்
அண்ணல்வருக உலகமுழு
தாண்டாய்வருக கதிதருமெம்
ஐயாவருக ஆறுமுக
வப்பாவருக விளங்குகதிர்
வண்ணவருக மயிலேறு
மன்னவருக அடியார்கள்
வாழ்வேவருக தெய்வசிகா
மணியேவருக வருகவே

9 வேதன்முடியிற் படுங்கமலம்
விண்ணோர்சிரத்தி லணிபதுமம்
விசயமயின்மே லெழுமுளரி
விமலர்புயஞ்சேர் திருக்கஞ்சம்
சாதமொழிக்கு மம்புயமெந்
தலைமேலிருக்கும் புதுநளினம்
தண்டைசதங்கை கிண்கிணிசேர்
சலசம்புவியிற் படலாமோ

காதம்புதிய மணங்கமழுங்
கடம்பாமுருகா கதிர்வேலா
கந்தாகுமரா பெருங்கருணைக்
கண்ணாவண்ணா கதியருளே
யாதண்களப மணிமார்பா
அடியேஞ்சிற்றி லழியேலே
அரசேவிரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே
அடியேஞ்சிற்றி லழியேலே

10 அகநெகிழ்ந்துருகியிரு விழிச்சலம்பொழியவுன
திருதாள் துதிக்க அறியேன்
அனுதினங்கலைமறைகள் நெறிநடந்திடல்வழுவி
யதி பாதகத்தைநினைவேன்
இகபரந்தனையறியுமறி வறிந்திடுமுனிவ
ரிட நாடியுற்றுமருவேன்
எனையுமன்பினர்களுட னடிமைகொண்டருளியெழு
பவவேரொழிக் குமரேச
மகரகுண்டலமசைய முலைசுமந்திடையசைய
மலைபோலிருக்குமுலைமேல்
மணிவடங்களுமசைய களபகுங்கும விரக
மடவார்நிருத்தமிடவாழ்
சிகரமண்டபமருவு திருவிரிஞ்சையின் முருக
சிறுதேருருட்டியருளே
சிவ சிதம்பரநடன மிடுதிகம் பரர்குமர
சிறுதேருருட்டியருளே.

கந்தர் கலிவெண்பா

.... உள்ள முவந்து
1. ஆறு திருப்பதிகண் டாறெழுத்து மன்பினுடன்
கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே—நாறுமலர்க்கு

2. அந்திப் பொதும்பரெழு காரலைக்குஞ் சீரலைவாய்ச்
செந்திப் பதிபுரக்குஞ் செவ்வேளே—சந்ததமும்

3. பல்கோடி சன்மப் பகையு மவமிருத்தும்
பல்கோடி விக்கினமும் பல்பிணியும்—பல்கோடி

4. பாதகமுஞ் செய்வினையும் பாம்பும் பசாசுமடற்
பூதமுந்தீ நீரும் பொருபடையும்—தீதகலா

5. வெவ்விடமுந் துட்ட மிருகமுத லாமெவையும்
எவ்விடம்வந் தெம்மை எதிர்த்தாலும்—அவ்விடத்திற்

6. பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்டோளும்
அச்ச மகற்று மயில்வேலும்—கச்சைத்

7. திருவரையுஞ் சீறடியுஞ் செங்கையு மீராறு
அருள்விழியு மாமுகங்க ளாறும்—விரிகிரணம்

8. சிந்தப் புனைந்த திருமுடிக ளோராறும்
எந்தத் திசையு மெதிர்தோன்ற—வந்திடுக்கண்

9. எல்லாம் பொடிபடுத்தி எவ்வரமுந் தந்துபுகுந்து
உல்லாச மாக உளத்திருந்து—பல்விதமாம்

10. ஆசுமுதல் நாற்கவியு மட்டாவ தானமுஞ்சீர்ப்
பேசுமியல் பல்காப் பியத்தொகையும்—ஓசை

11. எழுத்துமுத லாமைந் திலக்கணமுந் தோய்ந்து
பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்து—ஒழுக்கமுடன்

12. இம்மைப் பிறம்பி லிருவா தனையகற்றி
மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்துத்—தம்மைவிடுத்

13. தாயும் பழைய அடியா ருடன்கூட்டித்
தோயும் பரபோகந் துய்ப்பித்துச்—சேய
14. கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி ஆட்கொண்டு
அடியேற்கு முன்னின் றருள்.

கல்லாடம்

பாய்திரை யுடுத்த ஞாலமுடி வென்ன
முடங்குளை முகத்துப் பஃறே ளவுணனொடு
மிடையுடு உதிரச் செங்களம் பொருது
ஞாட்பினுள் மறைந்து நடுவறு வரத்தால்
வடவைநெடு நாக்கின் கிளைகள் விரிந்தென்னச்
செந்துகிர் படரும் திரைக்கடற் புக்குக்
கிடந்தெரி வடவையிற் றளிர்முக மீன்று
திரையெறி மலைகளிற் கவடுபல போக்கிக்
கற்செறி பாசியிற் சினைக்குழை பொதுளி
அகல் திரைப் பரப்பிற் சடையலைந் தலையாது
கீழிணர் நின்ற மேற்பகை மாவின்
ஓருட லிரண்டு கூறுபட விடுத்த
அழியாப் பேரளி உமைக்க ணின்று
தற்பெயர் புணர்த்திக் கற்பினொடு கொடுத்த
அமையா வென்றி யாத்தநெடு வேலோய்!
கீழ்மே னின்றவக் கொடுந்தொழிற் கொக்கின்
கூறிரண் டாய ஒருபங் கெழுந்து
மாயாப் பெருவரத் தொருமயி லாகிப்
புடவிவைத் தாற்றிய பஃறலைப் பாந்தண்
மண்சிறுக விரித்த மணிப்படந் தூக்கி
விழுங்கிய பல்கதிர் வாய்தொறு முமிழ்ந்தென
மணிநிரை சிந்தி மண்புக அலைப்பக்
கார்விரிந் தோங்கிய மலைத்தலைக் கதிரென
ஓவறப் போகிய சிறைவிரி முதுகிற்
புவனங் காணப் புகழொடு பொலிந்தோய்!

போழ்படக் கிடந்த ஒரு பங்கெழுந்து
மின்னல் மாண்ட கவிரலர் பூத்த
சென்னி வாரணக் கொடும்பகை யாகித்
தேவர்மெய் பனிப்புற வான்மிடை யுடுத்திரள்
பொரியிற் கொறிப்பப் புரிந்தபொருள் நாடித்
தாமரை பழித்த கைமருங் கமைத்தோய்
ஒருமையு ளொருங்கி இருகைநெய் வார்த்து
நாரத னோம்பிய செந்தீக் கொடுத்த
திருகுபுரி கோட்டுத் தகர்வரு மதியோய்!
மூலையென இரண்டு முரட்குவடு மரீஇக்
குழற்காடு சுமந்த யானைமகட் புணர்ந்தோய்!
செங்கட் குறவர் கருங்காட்டு வளர்த்த
பைங்கொடி வள்ளி படர்ந்தபுய மலையோய்!
இமையம் பூத்த சுனைமாண் தொட்டில்
அறிவிற் றங்கி அறுதாய் முலையுண்டு
உழன்மதில் சுட்ட தழல்நகைப் பெருமான்
வணங்கி நின்றேத்தக் குருமொழி வைத்தோய்!
ஓமெனு மெழுத்திற் பிரமம் பேசிய
நான்மறை விதியை நடுங்குசிறை வைத்துப்
படைப்புமுதல் மாய வான்முதற் கூடித்
தாதையு மிரப்பத் தளையது விடுத்தோய்!
கூடஞ் சுமந்த நெடுமுடி நேரி
விண்டடை யாது மண்புகப் புதைத்த
குறுமுனி தேற நெடுமறை விரித்தோய்!
ஆறுதிரு வெழுத்துங் கூறுநிலை கண்டு
நின்தாட் புகழுநர் கண்ணுட் பொலிந்தோய்!
மணிக் காலறிஞர் பெருங்குடித் தோன்றி
இறையோன் பொருட்குப் பரணர்முதல் கேட்பப்
பெருந்தமிழ் விரித்த அருந்தமிழ்ப் புலவனும்
பாய்பா ரறிய் நீயே யாதலின்
வெட்சிமலர் சூழ்ந்த நின்னிரு கழற்கால்
குழந்தை யன்பினொடு சென்னிதலைக் கொள்ளுதும்
அறிவுநிலை கூடாச் சின்மொழி கொண்டு

கடவுட் கூறு வுலவா வருத்தியுஞ்
சனனப் பிழையுந் தள்ளாக் காமமுந்
தற்படு துயரமு மடைவுகெட் டிறத்தலுந்
தென்புலக் கோமகன் தீத்தெறு தண்டமும்
நரகொடு துறக்கத் துழல்வரு பிழையும்
நீளா திம்பரின் முடித்து
மீளாக் காட்சி தருதியின் றெனவே.

[இவ்வாசிரியப் பாவில் முருகனுக்குள்ள வேலாயுதன், தெய்வயானை காந்தன், வள்ளி மணாளன், சூர சங்காரன், மயில் வாகனன், கோழிக் கொடியோன், தகரேறி, சரவணபவன், சாமிநாதன், புல்வன் முதலிய பெயர்களின் விளக்கத்தைக் காணலாம்.]

(முருக மஞ்சரி முற்றிற்று)

வேலு மயிலுந் துணை.

ஆறு முகம்வாழி ஆறிரண்டு தோள்வாழி
தேறுபதம் வாழிஇரு தேவிமார்—வீறுபுடை
வாழிவேல் வாழி மயில்வாழி போரூரர்
வாழிசகம் வாழி மகிழ்ந்து.

இந்நூல் விலைக்குக் கிடைக்கும் இடம்:

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை

26, காரணேசுரர் கோயில் தெரு

மயிலாப்பூர், சென்னை

NATIONAL ART PRESS MADRAS-18